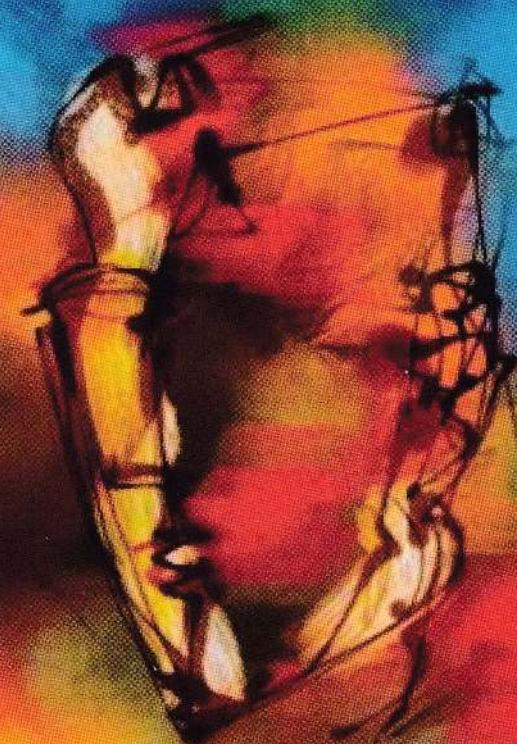

கொட்டு வந்தவு... அமல்லி கிளைப்பு நூல்களையுடு

ஆனந்த்பிரசாத்

சொட்டு வாழ்வு
அல்லது
கிணறும் தவளையும்

ஆனந்தப்ரசாத்

வாழும் தமிழ் பதிப்பகம்

வொட்டு வாழ்வு அல்லது கிணறும் தவணையும்
ஆனந்தப்ரசாத்
© ஆசிரியருக்கு
முதல் பதிப்பு: ஜூன் 2017

வெளியீடு:
Selvam Arulanantham
84. Coleluke Lane, Markham, ONT
L3S 0B7, Canada
Ph: +14167311752, Email: kalam@tamilbook.com

வாழும் தமிழ் பதிப்பகம்
கீழ்த்தாம், 16 சிங்கஸ் அவன்யூ
அடையாளம்பட்டு, சென்னை - 600095
தொலைபேசி: +919543616642
மின்னஞ்சல்: vaazhumtamil@gmail.com

அட்டை ஒவியம்: கருணா
அட்டை வடிவமைப்பு: கருணா
பக்கங்கள் வடிவமைப்பு: பிரபாகரன்
அச்சாக்கம்: வி.ஆர். கிராபிக்ஸ், சென்னை, இந்தியா

பக்கங்கள்: 168 விலை: ரூ. **200.00**

Sottu Vazhu Allathu Kinarum Thavazhaiyum
Anandhpasad
© Author
First Edition: January 2017

Published By:
Selvam Arulanantham
84. Coleluke Lane, Markham, ONT
L3S 0B7, Canada
Ph: +14167311752, Email: kalam@tamilbook.com

Vazhum Tamil Pathippagam
Ground Floor, 16 Kings Avenue
Adaiyalampattu, Chennai - 600095
Phone: +919543616642
Email: vaazhumtamil@gmail.com

Cover Art: Karuna
Cover Design: Karuna
Pages Design: Prabhakaran
Print: VR Graphics, Chennai, India

Pages: 168 Price: Rs. **200.00**

சமர்ப்பணம்

அதிர்ஷ்டங்கள் வந்து நான்
அறியாமைக்குள் அமிழ்ந்து போகாது
என்னைத் தடுத்தாட்கொண்ட
துரதிர்ஷ்டங்களுக்கு.....

பதிப்பாளர் குறிப்பு

ஆனந்தப்ரசாத் 1980களின் இறுதிப் பகுதியில் மொன்றியலில் எனக்கு அறிமுகமாகின்றார். அப்போது நான் 'பார்வை' என்ற சிறு சஞ்சிகையின் ஆசியராக இருந்தேன்.

ஆனந்தப்ரசாத்தை எனக்கு அறிமுகப்படுத்தியவர், "இவர் கண்டாவில் உள்ள மிகப்பெரிய மிருதங்க வித்தாவன்" என்று சொன்னார். சந்தோசாமாக ஒரு பின்னிரவில் என் வீட்டில் ஆனந்தப்ரசாத் சங்கீதமாய் ஒரு பாடலை பாடிய போது கவியிருந்தவர்களும் நானும் உறைந்துபோனோம்.

நட்பு இறுகியபோது, "பார்வை" சஞ்சிகைக்கு ஏதாவது எழுதித் தரமுடியுமா" என்று கேட்டேன். சிறுக்குதேயோ கட்டுரையோ எழுதித் தந்தார். அவரின் உறைநடையை பார்த்து பிரமித்தேன். அப்படி கவித்துவமான வரிகள். "பிரசாத் அடுத்த இதமுக்கு நீங்கள் கட்டாயம் கவிதை எழுத வேண்டும்" என்றேன்.

காலத்திற்கும் கவிதைக்குமான உறவு அறுந்து, மரபு சரிந்திருந்து, புது கவிதை தொடர்க்கீ உச்சம் பெற்ற காலம் அது.

பிரசாத் தொடர்ந்து கவிதைகள் எழுதினார். அவர் விரும்பிய விடயத்தை விரும்பிய மொழியில் எழுதி அன்றைய வாழ்வை அழகாக பதிவு செய்தார்.

காலம் பதிப்பகத்தின் முதல் வெளியீடாக, ஆனந்தப்ரசாத்தீன் 'ஒரு சுயதார்சனம்' என்ற கவிதை நூல் வெளிவந்தது.

ஆழ்ந்த உறக்கத்தில் இருந்த தமிழர்கள் அதை பெரிதாக கண்டுகொண்டார்களா என்று எதுவும் அறியிட்டு கூறமுடியாது. இது ஆனந்தப்ரசாத்தீன் இரண்டாவது கவிதைத் தொகுதி.

காலத்தை பதிவு செய்து, துயரை பகிர்ந்து கொண்டு வாழ்வை ரசித்துக் கொண்டிருக்கும் ஆனந்தப்ரசாத் படைப்புகளை புத்தகமாக்குதல் பெருமையடைகின்றேன்.

செல்வம்

சில வார்த்தைகள்

வாழ்க்கை எனக்குக் காட்டிய முத்தீன்

பரிமாணத்தை மட்டும் நான் புரிந்து கொண்டும்,
மேலும் அறிய முயன்றுகொண்டும் இருக்கிறேன்.

இந்தப்பயணத்தில் நடந்துவே சீரம் பரிகாரம் செய்து கொள்வது போல்
இந்தக் கவிதைகளில் இல்லைப்பாறியிருக்கிறேன்.

அதனாலோ என்னவே எனக்கு இவை மிகவும்
பிடித்தவையாக இருக்கின்றன.

இவை வெறும் கோஷங்களாகவோ, சயவெறுப்பின் கவறல்களாகவோ,
என்னை அடிக்கம் நீண்டத்தன் எதிராலிகளாகவோ இருக்கலாம்.

அதனாலேயே கவிதைகள்

இலக்கண மரபுக்குள்ளங்கம், பழும் நின்று குலாவுகின்றன.

புரிந்தும், புரியாதும் இருக்கின்றன.

புரியாவிடால் தான் என்ன? நாலைக்கோ அன்றி நாலையின்றைக்கோ
விளங்கிகளான் முடியும்தானோ!

அதுநானே மாற்றங்களை சுத்திரமும் கூட.

எனக்கு முன்னே தூநிவெதல்லாம் குறுக்கும்

நடுக்குமான ஒனிக்கோடுகள் மாத்தீரமே.

இவைகளுக்குன் நான் குரு வைத்துப் பயணிப்பது ஒரு பேராளி.

அதனையே தீசுச் பார்த்து எனது மரப்பலத்தை இல்லாக் கூட தடுப்புகளை உந்தி உந்தி
வலிக்கும்போது

இன்னும் பல பரிமாணங்களில் வாழ்வை நான் தரித்தல் கூடும்.

ஒரு பேணையுனும், நல்லதொரு மிருந்துத்துடனும்

ஸ்வரஸ்தாணங்களோடு இணைந்தாரும் குரலோடும்

வாழ்ந்துவிடலாமென்ற எனிய நம்பிக்கைகளோடு

இன்றாவும் இருக்கும் எனக்கு.....

சௌகர்யங்களோடு சுடிய வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொள்ளும்

சாமர்த்திய நுட்பங்கள் ஸ்பாடியல்லாம்

நடைமுறை வாழ்வில் பொதிந்து உள்ளன எனக்கு ரகசியங்கள்

ஷலாமாய்ப் பயர்ந்து அவைந்துகொள்ள்கிறுக்கும் போதுநான் தூரிகின்றன.

எனினும் நான் கொண்ட நம்பிக்கைகளின்

ஸ்திரத்துமைகளை தகர்த்து ஏறிந்துவிடக்கூடிய

ஏந்த ஒரு லொகீத்தையும் இன்று வரை

என்னால் காணமுடியவில்லை.

இதனாலேயே இந்தச் சாமர்த்தியச் சந்தையில்

விலை போகும் மனிதர்களின் அவைங்களை, அவஸ்தைகளை,

எரிச்சல்களை மொன்மாகப் பார்த்து ரசித்து

விமர்சித்துக்கொள்வது கைகடுகிறது.

இவைகளையே எனது கவிதைகளில் காணபிக்க முயன்றிருக்கிறேன்.

“ஒரு சுயதுரிசைம்” என்கிற எனது முதலாவது

கவிதைத் தொகுதி வெளிவந்து

இருபத்து மூன்று வருடங்களின் பின்னர்

இந்த இரண்டாவது தொகுப்பு எனது

நேசத்திற்குரிய நண்பர்களின் பிரயத்தளங்களோடு.... நான்

அதைப்பட்டதுபோல வெளிவருகிறது.

‘நன்றி’ என்று வெறும் வார்த்தையைக் கொட்ட

மனம் வருகுதில்லை.

ஆனந்தப்ரசாத்

pathanjali@live.ca

அந்திமம்

மன ஆழத்திற்குள்
போய் விழுந்தான்
மாலைச்சூரியன்
இரத்த அலைகளை
எறிந்தபடி
அளக்க முடியாத
தொலைவு
தொட்டுவிட முடியாத
தூரம்
வசப்படாத வாழ்க்கை
மீண்டும்
சுயத்திற்குள் விழுந்து
குருதிப்புனவில்
குளிக்கிறது
இயலாமை
மனதிற்குள் குறுகிவிடுகிறது
மானை
விஸ்வரூபமெடுக்கிறது
ஊழ்வினை
சுகமாக இருக்கிறது
ஆயினும்
எங்கோ ஒரு
அவநம்பிக்கையின் குரல்
இருப்பை முனகுகிறது

தாவரங்களுடன் பேசுதல்

ஓன்றும் அறியாத...நீ ஒருகால் சொர்க்கத்தின்
மன்று திறக்க மகிழ்வையேல் ... நன்று நம்
வர்க்கத்தின் அலைநீள
விமபத்தில் வாழ்வியலின்
நர்த்தனங்கள் அறிவாய் நன்கு ..... அர்த்தங்கள்
ஆயிரமாய் புஷ்டிக்கும்
அறிந்தோம்ப யாவருளர்?
வாயிருந்தும் வீணாகும் வாழ்வு ..... பேயிருந்து
அரசாஞும் பூமியிலே ஆதாவு...நி ராதாவென்
றுரை சாலச் சொல்ல உறுமோ? .....கரைசேரும்
கலங்களுக்கு கூட்டவொரு
கடற்பறவை கூட்டுண்டு
அலங்கோலம் ஆனதெம தாழி ..... நிலக்காதல்
கிழமாகிப் புளித்தது...எம்
கீர்த்திகளும் நேர்த்திகளும்
நமுவிப்போய் விட்டதொரு நாணம் ..... பழகிப்போய்
பால்புளிக்கும்...சீச்சி...இப்
பழம்புளிக்கும்! காலவகை
யால் இளிக்கும் கருத்துகளில் ஆழ்வோம் ..... ஞாலமிசை
உருத்துமல் கொட்டையென....
உறுமவாண்ணா சிங்கமென....
வெளுத்துக் கட்டுமொரு வாழ்வு ..... கொளுத்தும்
வெயில்...பனியின்குளிரில் வெவ்வேறு சீதோஷ்ண
வயலில் விளைகின்ற வாய்ப்பின் ..... நியமம்
தார்க்கத்திற் கப்பால் தாண்டியது! உறவேநீ...
சொர்க்கத்தில் இருந்து சுகி

பின்குறிப்பு:

அர்த்தமில்லா யுத்தங்களின்
அனர்த்தங்கள் ஆட்கொண்ட
சத்தமில்லா ஜீவனுக்கு
சமர்ப்பணம் இந்த வரிகள்.

புதை மணல்

இருளில் கிடந்த என்
நெஞ்சக்குழிக்குள்ளே
இரைதேடிச்சிறிகடிக்கும்
வெளாவால்களாகி.....

இருபத்திரண்டு
இசைச்சரங்கள் எதிரொலியில்
குறிப்பில்லாது.....இறகொடியாமல்
பறந்ததென் சிறிய ஆத்மா
பகைச்சரங்களால் பழுதுபடாது.....உன்
நகைமுகத்தின் வெளிச்சத்தால்
புதிய கூர்ப்படைவேன்.....

புலர்வேன்....என நினைத்தேன்!
காலம் குதப்பிக்
களித்த சிறுவெற்றிலை நான்
ஞாலம் சிவக்கும்...என்னும்
நம்பிக்கை வெற்றிடம்தான்
பிரக்ஞாக்ஞன் ஊடுபாவி
பிறழ்ந்த வாழ்வின் கூறு
விருட்சமாய் வேறுன்றி விகசிக்கும்....

என நூறு
நம்பிக்கை உந்துதலில்
நாள்கடத்தி....நாளாக.....

வெம்பி குலையிழந்த வெறும்பழமாய்...
பண், சரங்கள்
அற்றுக் கனவாகி அறுந்துவென் சங்கீதம்
உற்ற இசையிலையும்
உதிர்ந்துவிட
நா வரண்டென்
துருப்பிடித்த சொற்களால் உன்
துயர் கீற.....துவண்டாலும்
நெருப்பாகித் தீயக்காது
நியமத்தின் நிலைமறிந்தாய்
உற்ற பொழுதுகளில்

உடனிருந்தென் ஆழ்மனதை
 தொற்றிப் படர்ந்து
 தொகை தொகையாய் அன்படர்ந்த
 கொடியானாய்.....நாளொருவன்
 *கோவேறு கழுதைகளில்
 முடியாத பயணத்தை
 முன்னெடுத்தேன்.....எனது ரயில்
 தண்டவாளத்தை யாரோ
 தடம்மாற்றிவிட.....தியங்கி
 பிண்டமாய் வேற்றுலகின்
 புறம்போக்கு நிலம் பிளந்த
 புதை மணவில் காலிடறிப் புகுந்தேன்
 புலம் பெயர்ந்தேன்
 கதை இதுதான்.... எனிலுமோர்
 கனவுண்டு.....நான் சொந்த
 மன்னுள் புதைந்து
 மறைவேனேல்.....என் ஜீவன்
 புன்னுள் முகிழ்த்த புழு!
 *என்பதுகளில் Over land ஆக
 நாடு கடந்து காடு கடந்து
 கப்பலிலும் குப்பத்திலும்
 வேலைதேடியலைந்தவர்கள்
 Yugoslavia வழியாக கழுதைகளில்
 வைக்கோல்போருக்குள்ளே
 மறைத்துக்கடத்தப்பட்டு
 Greece நாட்டுக்குள் தள்ளிவிடப்பட்டார்கள்.
 இவர்கள் பட்டதுயர் சொல்லி மாளாது.
 இன்றும் நாங்கள் சந்திக்கும்போது
 'Donkey flight இல் வந்தோம் மச்சான்"
 என்று பெருமை பேசிக்கொள்வோம்.]

பாதயாத்திரை

தவழ்ந்த நாளிலிருந்து
ஆரம்பித்தது
கைகள் எப்படியோ
காப்பாற்றிக்கொண்டன
முழங்கால்களும் கூட
பாதங்கள்
தொடர்ந்தன பயணத்தை
மிருதுவாய் அழகாய்
நேர்த்தியாய் கால்விரல்கள்
நேசத்திற்குள்ளார்ந்த
நேசமாய்
என்னை எங்கெல்லாம்
கூட்டிச்சென்றது
நெருஞ்சி முள் நடையின்
வேகத்தை வெறுத்தாலும்
சேற்றுப்புண்
நடை தொடரும்
திசையை சிதைத்தாலும்
கூட்டிச்சென்றன
மாகாணம் விட்டு மாகாணம்
நாடுவிட்டு நாடு
ஓப்பாரி வைக்காமல்
நடத்திச்சென்றன
ஒரு குழந்தையின்
மிருதுவான பாதங்கள்
பூகோளத்தின்
எதோவொரு கரையில்
நிறுத்தி வைத்திருக்கிறது
கேய்ந்து
அழகிழந்து போனாலும்கூட
இதன்மீதுதான்
இன்னமும் நிற்கிறேன் நிமிர்ந்து.

கிளி ஜோஸ்யம்

சொல்லுக்குள் பொருளாகி....
பொருளாகி அறிவிழுந்து
அல்லுக்குள்..... பகலுக்குள்
அவமர்ந்து.....அந்தியின்....கன்
மெல்லத்திறக்க மெலிதாகும் சிந்தனைகள்.

சீட்டு (1)

தொல்பொருளாகும் பட்ட
துள்பங்கள்!
துயரங்கள்....தோள்பட்டையேறும்!!
தொடர்ந்தொருகால் தோல்விகளோ
நாள்பட்ட புன்களாய் நாறும்.

சீட்டு (2)

இருப்பென்னும்
வாழ்வின் கூறு வலிகொள்ளும்!
அதனுள்ளில்
காழப்பும், வசவும்
கனபரிமாணங்களுடன்
மீண்டும் முருங்கை மரமேறும்!
வேதாளம்
யாண்டும் என்னி நகையாடும்.

சீட்டு (3)

மீண்டுமொரு
பூஜ்ஜியத்திலிருந்து புதிதாக
முனை கிளம்பும்!!
வரட்சியில்...ழு.....வேறுவழியின்றிப்பூக்கும்.
புரட்சியெனவோர் பெயரும் அரசோக்கம்!!!

சீட்டு (4)

இனியும் யாரேனும்
யுத்தமென முனகினால்.....
தலைவெடித்து சுக்கு நூறாகும்!!
இவ்வாறு
வேதாளமும், கிளியும்
இயம்பிற்று.

இவையாவும்... குரூரமெனில்!

திருகிப் பறித்து முகர்ந்து கசக்கி
எறிந்த சிறுபூக்கள்.
தாவர வாசனை தெரிந்துகொள்ள
நுள்ளிக்கிழித்த இலைநுனிகள்.
உறிஞ்சிய குற்றத்திற்காய்
இருபெருவிரல் நகநடுவே
நகங்கி வெடித்த மூட்டைப்பூச்சிகள்.
குறுக்கேபோன குற்றத்திற்காய்
குடல்தெறிக்க உதைவாங்கிய
பூனக்குட்டிகள்.
நள்ளிரவுக் குஸைப்பிற்காய்
கல்லடி வாங்கிய குட்டிநாய்கள்.
உடம்பில் கடிவீங்கிய தருணம்
அடிவாங்கி மரித்த நுளம்புகள்.
பின்நலீனத்துவப்பேதமை அற
ரசாயணக்கலவைகளின்
சீறலில் செத்துப்போன
சின்னஞ்சிறு ஐந்துகள்.
அயலார் பயிர் மேய்கைக்காய்
பனைமட்டைக்காவடியெடுத்த
ஆட்டுக்குட்டிகள்.
கவண்பயிற்சிக்கல்லடியில்
இறகு கிழிந்த கிளிக்குஞ்சுகள்.
பாஷாண பாசத்தில்
பலிபோன எலிக்குஞ்சுகள்.
சாதிப்பினாவுகளின் சமரில் எரியுண்ட
ஆதிதிராவிடத்து அக்கினிக்குஞ்சுகள்.
அயல் வளவிற் கிளைத்த
பூரவர்சின்.....கதியால்!!!
அரிவாள் சமர் விளைத்த
அமானுஷ்யக்குட்டிகள்.
வளவும் தொலைந்து சொந்த
வளமும் தொலைந்து இனி

அழவும் வலிவின்றி அவலம் தலைசுமந்து
பக்ணடகளாய்ப்பவிபோன அகதிக்குஞ்சகள்.

“பதம் பட்டாலே ஏறும்பும்
வதம்!!! என்ற போதம்வர
மயிற்பீவி தரை நீவ
தடம் பார்த்து நடப்போரத்தவிர்த்து.....”
ஏனயவை யாவும்.....குரூரமே!!!

கதிபேதம் (கருப்பு ஜீலை1983 நினைவாக...)

ஒருநாளின்மீது ஒருசிலநாட்கள் போட்டுச்சில
பலநாட்கள் கழித்திருந்தோம் அட

ஓர்நாள்நடை நிமிரும்!! ஒய்வோம்.....எனதான்
ஓர்மத்திற் களித்திருந்தோம்.

வருநாள் வளமாகும்.....வரலாற்றின் கணிதத்தில்
வகுநாளாய் எண்ணி வாழ்ந்தோம். அதன்
வெகுமானம் இஃபென்ற பெருமாயைக்குள் ஆழ்ந்து
அவமானத்தில் அமிழ்ந்தோம்.

வருமானம் தணைநாடு..... சிலமானம் போனாலும்
வளமேதான்....என்றிருந்தோம். இட
வலமாக மேற்கிலும், வடக்கிலும், கிழக்கிலும்
பலமாக வேறானினோம்.

கருவான நாள்முதல் கனவான வாழ்வினில்
களிபேருவகை கொண்டோம். ஒரு
கடிவாளமில்லாமல் அடையாளமில்லா.....அ
கதியான வாழ்வு கண்டோம்!!!

உலகம் தழுவிய ஒட்பம்

என்றோ...எப்போதோ
ஏதோவொரு பறவையின்
எச்சத்தால்
பாறையின்மேல்
உயிர்த்துப்படர்ந்து ...அகன்ற
கொடிநாம்
உயிர் வேர்கள்
குன்றின் நீர் குடித்து
குளிர்ந்தனவா?
அல்லவெனில்
எம் தண்மை கல்லுக்குள்
நாம் நுழைத்ததுவா?
பசியநிறப்பாறைகளை
பசியாற வைத்தவர் நாம்
கசியும் எமதுதிரத்தால்
பூகோளம் சிவந்தது காண்
எச்சத்தின் வழிவந்த
எச்சங்கள்.....இன்றுவகிள்
மிச்சத்தை உண்ணுகிற
மிலேச்சர்க்காய்ப் போராடும்.
பாறையூழி வந்தவர் நாம்
பசி...தாகம்...தாங்கவென
நாறுவழி உண்டு ....நுண்
உருக்கொள்ளا.....
வேரறந்து
நாறினும் நாம் உய்வோம்
நாளை உலகுய்யவென.
கணத்துள் முகம் நாறு
காட்டும் வியாபாரம்....எம்
நினைத்தாலும்....அனுமதியோம்!

முலாம் பூசாத வார்த்தைகள்

சன்னம் பாய்ந்த என்
இடதுகாதில் ஓலி
சந்தேகப்பட்டது।
சங்கீதமா..... இல்லை
சங்கேத வார்த்தைகளா?

*****
பதின்ம வயதுகளில்
பன்ளி வழக்கொழிந்தேன்.
ஊருக்கும் ஓளித்தேன்
உவந்தேன்...இருப்பழிய.

*****
பால்யத்து நட்பொன்று
கடற்கொள்ளையன் போன்று
மாறுவேடத்தொரு கண்
மறுகித் திரைபோட்டு
பொம்மைத் துப்பாக்கியுடன்
"போஸ்" கொடுத்த புகைப்படத்தை
அம்மம்மா காட்டினாள்
அகமகிழ்ந்து பேரனுக்காய்
அர்ச்சனைகள் செய்தாள்.
ஐயர் ப்ரசாதங்கள்
அஞ்சலிலே பறந்தது.
பேய்களை ஆற்றுப்படுத்ததும்
பெருவிழவாம் என்றுரைத்தாள்
வாய்டைத்துப்போனேன்!!!
வந்ததுவோர் சந்தேகம்?
என் துவக்கு நிஜமா.....!?!?
இல்லை....என நாள்போக...
நன்கு தெரிந்துகொண்டேன்.
நானே நிஜம்.....வெறும்
நிஜத்தின் நிழல்லல்.
சப்பரத்தில் நீர் போகும்
சகடைதான் நானென்று

அப்பறமாய்த்தான் உணர்ந்தேன்
அந்தோ.....
யாருக்கோநான் இறப்பை
யாசித்தேன்!.....விழல்மரத்தின்
வேருக்கு நீராகி
வீணானதென் வாழ்வு
ஊனமுற்றாருக்குள்
உயிர்தரித்து உலவவர.....
மானமற்ற துரோகியென
மரியாதை.....! நீர் பெற்றுக்
காவு கொடுத்த உயிர்
கணக்கில்லை..... என்வரையில்
சாவு அதுவாக வந்து
சாகாதது தான் எந்தன் சாபம்.

கி.பி.2000

எனது நாட்கள்
எழுதித்தந்த கவிதைகளை
பிரித்துப்படிக்கிறேன்
மீண்டுமோர் பொழுதில்!
விரிந்து பரந்த
வானமும் மூழியும்...
வேடிக்கை நிறைந்த
வாழ்வும் மனிதரும்...
சூடிக்களித்த
சுகங்களும் சோகமும்...
எல்லைகளை யாரும்
வகுத்திருக்கவில்லை அப்போது.
களியாட்டங்களின் நடுவே
காணாமல் போயிருந்தவர்கள்
ராட்டினக்குதிரைகளில்
சீரான தாளவயங்களோடு
சூழன்றுகொண்டிருந்தவர்கள்
கோபுரம்போல அடுக்கியிருந்த
காலி டப்பாக்கள்மீது
குநிதப்பாது யாரோ இறுதியில்
பந்தை விட்டெறிந்துவிட.....
யாவும் கலைந்துபோயிற்று
யாரையுமே காணவில்லை.
குருவிகள்கூட
இருட்டில் இரைதேடப்போய்
பரிணாமத்தில் புதிய
வெளவால்களாய் சூரப்படைந்தன
அறுபது செக்கன்கள்
ஓருமணி நேரமானது
பிரபஞ்சத்தின்
மூக்குக் கண்ணாடிக்குள்ளால்
வெறுமையின் விம்பங்கள்

நிலமகள் தன் நிலமிழுக்க...
 அதன் உடலிலும்
 காலத்தின் சூருக்கங்கள்
 ஒருகாலத்தில் அதன்
 மதர்த்துச்செழித்த தேகத்தை
 எப்படியெல்லாம் அனுபவித்தார்கள்?
 ஒய்ந்துபோன வாஸவத்தாபோல்
 கெளதம் புத்தனை
 தேடிக்கொண்டிருக்கிறது
 மணலாற்று நீரை
 பொசங்கிய தாவரங்களுக்காய்
 நம்பிக்கையோடு வார்க்கும்
 எலும்புக்கூடுகளை
 சுட்டுத்தள்ள
 யாரோ எங்கேயோ
 துப்பாக்கி செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்
 வெடிகுண்டுக்குப்பிறந்த
 குழந்தைகள் படுக்கையில்
 சிறுநீர் கழித்துக்கொள்கின்றன.
 மதுபான விடுதிகளுக்கு மேலாக
 குண்டு போடக்கூடாதென்பது
 சர்வதேச சட்டமானது
 எனது நாட்களின்
 கவிதைத் தொகுதியின்
 சில பக்கங்களில்
 பொய்கள்
 கவிதையெழுதியிருந்தன....
 "வாழ்க்கை" என்ற தலைப்பில்!!!

என் முற்றத்தின் இறுதி முத்தம்

நான் உன்னில்.....நீ என்னுள்.....
உமிழுந்த அன்பின்
நறநீர் உறைந்திருக்கும்!! என்ப தாகத்
தானிந்த நாள்வரையில் தாங்கி வந்தேன்
தறுவாய்கள் தவறாகித் தளர்ந்த போதில்
வானின்றிழிந்த ஏரி சரங்க ளாலென்
வாழ்வருகிப் போனதென விருத்தம் பாட
ஏனிக்கு விண்முகடும் ஏரிந்த நீயும்
இயலாமை சொல்லியெனை ஏங்க வைத்தாய்?
ஓசையில்லா என்மனதைச் சொல்ல வென்றென்
ஓசைகளை வேண்டியொரு யாகம் செய்தேன்
யாசித்தேன்....பாஷாஷகளை.....திறந்து போடு!
யாருடனும் பேசவொரு ஏது வாகும்
வாசிப்பிற் குழலாகும்.....வளைந்து போகும்
வசிப்பிற்கும் வலியதொரு வழிய தாகும்
நேசிப்பில் நீர்சரக்கும்....நேத்திரங்கள்
நின்றுநெடு நாள்கடக்கும்.....நீடு வாழும்!
குழ்நிலையின் குக்கஷமித்தால் நானோர் கைதி
சுந்தரங்கள்....சுதந்திரங்கள் சிதைந்த போதும்
வாழ்முனைப்பு வேறுவழி யின்றி ஏகும்
வன்னமென விழித்திரைக்குள் மாயம் ஆகும்!!!
காழ்ப்புமனப் படுதாவில் கவிதை தீட்ட
யாப்புமனம் ஓண்ணாது.....யந்திரம் போல்
ஆழ்மனத்தே நீயுமிழுந்த அதர பானம்
ஆற்றுப்படுத்துமென ஆறி நிற்பேன்

3123வது நண்பனைத்தேடல்!

எனக்குக் கொஞ்சம்
கற்றுக் கொடுங்கள்!
வாழ்க்கைச் சதுரங்கத்தின்
காய்களை நகர்த்துவதற்கு
எதிரிக்கு எதிரி
எனக்கு நண்பனைன்று
விதியாகிப் போனதன்
விஞ்ஞான விளக்கத்தை.....
முரண்பாடுகள் தோன்றின்
முறிந்துபோகும் அன்பின்
சமன்பாடுகள் பற்றி
சரியான துலக்கத்தை.....
நேத்திரங்களின் வீச்சில்
நெகிழ்ந்துபோகும் அன்பின்
குத்திரத்தை உணர்ந்துகொண்டு
சுகலயத்தில் திளைக்கின்ற
மாத்திரத்தில் எல்லாமே
மாறிப்போய் வெறுப்பாகி
ஆத்திரத்தைப் பிரசவிக்கும்
அதிசயத்தின் அர்த்தத்தை!!!
கண்ட முதல் நிமிடம்
கனகாலம் பிரிந்தவர்போல்
எண்ணவெக்கும் நட்பில்
ஏற்படுமோர் சந்தோஷம்!!!
பாதங்களுக்கிதமான
பஸூயதொரு சப்பாத்தின்
ஆதரவைப்போல் மனதை
ஆட்படுத்தும் அன்பதனை....
காரியம..... ஆகும்
கடைசிக் கணம் வரையில்
வீரியம் ஒழுகாதிருக்கும்
வித்தைச் சினேகித்தை.....

சுயலாபத்தூணில்
முதுகு சொறிந்துகொள்ளும்
நியமத்தில் வாழும்
நிழல் வளைந்த மனிதர்களின்
தோழமை என்னும்
தொல்லைகளே இல்லாத
நாளைய நண்பனை
இனங்கண்டு கொள்ளுவதை.....
எனக்குக் கொஞ்சம்
கற்றுக் கொடுங்கள்!!!

சக்கரவர்த்தி

உருண்டு கொண்டிருந்த
சக்கரத்துப் பல்லிடுக்கில்
மாட்டிக்கொண்டான்!!
உரத்த சத்தமாய்
உருண்டவைகள் இப்போது
இரத்தக் கொழுப்பில்
இதமாகச்சமூல்கிறது
சக்கரத்துப் பல்லாகி
சமாளிக்கத் தெரியாது
வக்கரித்துப் போனாலும்
வாழ்வைப் புரியாத
மக்கு.....!! தவறிப்போய்
மாட்டிக்கொண்டு விட்டான்.
இல்லாத ஞானத்தை
இருட்டு விளக்கோடு
எல்லா உலகும் போய்
எழுகடலும் தாண்டிப்போய்
தேட வெளிக்கிட்டு
திசையேதும் தெரியாமல்
காடேது.....? நல்ல
கழியியெதன்றறியாமல்
கறுத்த திரையில்
கரும்புள்ளி போட்டுவிட்டு
காணவில்லை....என்று
கனகாலம் தேடியவன்.....
சக்கரங்களுக்கிடையே
சரியாக மாட்டிவிட்டான்
அவன் கொண்ட நம்பிக்கை
அவனுக்குள் சங்கீதம்
சவமாகிப் போனாலும்
சக்கரங்கள் நிற்பதில்லை
கூரியதோர் பல்லாகிப்

பொருந்திப்போய் வாழ்வான
பாரிய சமூர்ச்சியிலே
பண்பட்டு அனுபவத்தின்
வெளிக்கீச்சத்தைக் கொண்டு
தேடினால் கிடைக்காதோ தெளிவு...?
அதுசரி...
உணர்ச்சியே இல்லாமல்
உருள்வதற்குப் பேர்தானா
வாழ்க்கைச்சக்கரம்?

மாறுதல்

இருட்டு ஒரு
பகல் செய்தது
எல்லோருக்கும் முகங்கள்
இருந்தன அப்போது
இரசம் பூசிய கண்ணாடிகள்
கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை
ஒருவரை ஒருவர் பார்த்து
முகங்களை
புரிந்து கொண்டார்கள்
வெளிச்சம்
ஒரு இரவு செய்தது
முகங்களை யாரும்
வைத்திருக்கவில்லை.....
முகம் தேடும் கண்ணாடிகள்
உருவாகின
ஒளி....
அஞ்ஞாதவாசம் போயிற்று
கண்களுக்கு
முகங்கள் புலப்படவில்லை
காலம் இரவைக்
கரைத்துக் கொண்டிருந்தது
எஞ்சிய முகங்களுக்காக
இருட்டு
மீண்டுமொரு பகல்
தயாரித்துக் கொண்டிருக்கிறது

தேடல்

இன்னும் கொஞ்ச நாள் தான்
இருந்து விட்டால் போதும்
மாற்றி விடலாம்!!!
வேர்களுக்கு சவாசம்
வேண்டியிருக்கிறது
பிரம்மச்சரியத்தைப்
பிடித்தெல்லாம் போதும்
வெளிறிப்போய் இருந்தாலும்
வேர்கள் அழகானவைதான்
ஷக்கள் சில நாளைக்கு
நீரை உறிஞ்சட்டும்
மன்னுக்கு இப்போது
மலடு தட்டிப் போகிறது
குழந்தைகளின் பிறப்பு
கொஞ்ச நாள் நிற்கட்டும்
இழந்து விட்ட காற்றின்
இருப்பை கணக்கெடுப்போம்
ஷமிக்கும் ஈரப்பு
புளித்துப் போயிருக்கலாம்
வெப்பத்தை நெருப்பு
விவாகரத்து செய்து விட
ஆகாயப் படுக்கை
அலங்கோலமாயிற்று
நிர்க்கதியாய் நிலத்துக்கு வந்த
வெப்பத்தைத் தாங்க
மனித தோலில்
ஆடை கொள்ள
ஆடுகள் கூட அஞ்சகிள்ளன
பிரமாண்டமான ஆஸகளின்
பீரங்கிகளில் வழிந்த
மனித மூத்திரத்தை
மேகம் களவெடுக்க

உலகம் மீட்டதில்
அழிலக் குளியல்
பஞ்சத்தில் அடிப்பட்டு
பூதங்களுக்குள் யுத்தம்
எஞ்சியதையும் அழிக்க
ஆதி சிவன் ந்ருத்தம்
தந்திரத்தின் உச்சத்தில்
தனித்துவிட்ட மனிதம்
அந்தரத்தில் போகையிலே
அற்றுவிடும் புனிதம்
ஈர்ப்பை விட...பூமிக்கு
உபரிப்புத்தான் தேவை
அண்ணாந்து தேடியதில்
ஆனதொன்றும் இல்லை....அதால்
பூமியைப் பிளந்து
புகுந்து தேடுவோம்
எங்காவதொரு வாழ்வு
இருக்கும்....நிச்சயமாய்!

எழுத்தாளர்கள்

இவர்களுக்கு இயற்கை
கற்றுக்கொடுத்தது என்ன?
இவர்கள் இயற்கையிலிருந்து
கற்றுக்கொண்டதும் என்ன?
கேள்விக்குறிகளைத் தவிர!
குறிப்பில்லாது எதையெதையோ
குறித்தெழுதும் போதெல்லாம்
ஆச்சர்யக்குறிகள்
அகல விரிகிறது....
பேச்சில்லை...பின்னும்
பிறிதோர் செயலுமில்லை
சுவாசத்தில் எப்போதும்
சிலைதந்து போகும் காற்றுக்கு
விசுவாசமாயிருக்கும்
விதியிவர்க்கு வாய்த்ததில்லை
சினைப்படுத்த முடியாத
சிந்தனைகளுக்காக
முனைப்பெடுத்துப்போகும்
முற்போக்குவாதிகளாய்...
யாருக்கு யார்...என்ன வியாபாரம்?
புரிந்தவைகள் தேராநிலையில்
தெளிவு பெறவேண்டி
பாரெங்கும் அலையும்
பைத்தியக்கார்களாய்....
சமூக அலகுகளின்
சிறிய சமன்பாட்டுக்குள்
அகப்படாத ஜீவன்கள்....
அதிகம் புரிந்துகொள்ள
வசப்படாத ஆத்மாக்கள்....
வாழ்க்கை நதிப்போக்கினிலே
இணைந்து போய் யார்க்கும்
இலகுவில் வபிக்காத

பயற்றம் முளைகள்...
புதிய புதியதாய்
உயிர்ப்படைந்து
வெளிக்கிளம்பும்
உற்சாக கருவுலங்கள்.....

கவிதை

அறிவை
எழுதித் தரும்படி கேட்டேன்
தந்தது.....
அசட்டுத்தனமாக இருந்தது
அனுபவத்தை
எழுதித் தரும்படி கேட்டேன்
அருவருப்பாக இருந்தது
மனசை எழுதச் சொன்னால்
‘மூட’ இல்லை என்று
மறுத்து விட்டது
ஆத்மாவிடம் வேண்டியேன்...
என்னைக்கொண்டே
எழுதுவித்து
மொழியிடம்
சேர்ப்பித்து விட்டது.

கவிஞர்

விலாவின் வரிகளில்
வறுமையை
எழுதிக்கொண்டிருந்தான்
பொருளாதாரத்தின்மீது
உட்கார்ந்தபடிக்கு

தேசாபிமானம்... நாட்டுப்பற்று... இவைகளைப் பற்றி !

நிலவு இங்கே வற்றிப்போய்விட்டது
ஒளி வெள்ளம் வடிந்து போய்...
யாரிங்கே கண்ணால் பார்த்தார்கள்?
மாமாங்கமாகிவிட்டது
நான் புறப்பட்டு வந்தது
வெளிச்சத்திற்காக...
பகவில் சூரியனையும்
இரவில் சந்திரனையும்
மட்டுமே நம்பிக்கொண்டு
தெள்ளோட்டிக்கொண்டிருக்கும்
ஒரு தேசத்திலிருந்து
நான்
தப்பித்துக்கொண்டு வந்தது
அமாவாசை நாட்களில்
ஊரைக்கொளுத்தி
ஒளி கொடுக்கும் இராணுவத்திடமிருந்து
நான்
பிரியாவிடை பெற்று வந்தது
மரணம் வாங்கவென்று
கூட்பன் புத்தகத்தோடு
வரிசையில் காத்திருக்கும்
மனிதர்களிடமிருந்து....
ஆக....நான்
இழந்துவிட்டு வந்தது
தேர்தல்களை மட்டுமே
அதனாலென்ன...
யாராவதொருவன்
எனது வாக்கை போட்டிருப்பான்...
வாக்குரிமை மலிந்த தேசமாயிற்றே?
செத்துப் போனவனும்
எழுந்து வந்து வாக்களித்துவிட்டு

மறுபாடியும்
செத்துப்போவான்
சாம்பர் மேட்டிலும்
ஜனநாயகம் சுடர்விடும்
ஜன்ம பூமி....
எந்த தேசிய
கொடிகளைப் பார்த்தாலும்
என்னை அறியாமல்
எழுந்து நிற்கிறேனே....போதாதா?
எந்த தேசிய
கீதங்கள் கேட்டாலும்
என்சானுடம்புக்குள்
ஏதேதோ செய்கிறதே...
பற்று.....பற்று.....
எனக்கு எந்த கடவுளும்
எந்த கடவுச்சீட்டும்
ஒன்று தான்
ஒன்றே குலம்
ஒன்றே புலம்
ஒன்றே மலம்
ஒன்றே சலம்
நாளொரு தேசங்களின்
அபிமானி
எனக்கு நானே
விச்வாமித்ரனாகி
எனது கமண்டலத்திலிருந்து
சபிக்கப்பட்ட தண்ணீரை
எனது தலையிலேயே
தெளித்து.....

மாதத்துவம்

மாங்கொட்டைக்குள்
இரு
சிதம்பர ரகஸ்யம்!
கறுப்பென்றும் வெளுப்பென்றும்
கருவிலேயே நிறபேதம்
கடை...சீ...வரைக்கும்
சுரண்டித்துப்பினோம்.
கறுத்தக் கொளும்பானும்
வெள்ளைக் கொளும்பானும்
பொறுத்த யாழ்ப்பானத்தே
பொலிந்து செழித்தன
பிரதேச வாதம்
பொடிப்பொடியானது
பிறதேசங்களுக்கும்
செறிந்து பரந்தது
ஆசியாவில் இருந்து
அவுஸ்திரேவியாவில் வெந்து
ஜரோப்பாவில் நொந்து
அமேரிக்காவில் குளிர்ந்து
தோலும் பறிபோய்
சுளையும் சூறையாடப்பட்டு.....
விதைக்கு முளைக்கும்
ப்ராப்தமில்லை
நாங்கள்
கொட்டைகளை
நேசிப்போம்
என்றைக்கேளும்
உரிய மண்ணில்
உயிர்க்கும்.... தானே!

பயணம்

இருட்டுக்கும் நிழலுக்கும்
இருக்கிற சம்பந்தத்தை
தெரிந்துகொண்டேன.....

இந்த வாழ்வு
இருங்கு கிடக்கிறது
வாழ்வின் நிழலாக
இருத்தல் தெரிகிறது
இருளில் நிழலைத்தேடுவது கூட
ஒரு சுஹானுபவம்தான்!

இந்த அகதி வாழ்வு
தற்காலிக நிழல்களை
தேசம்..... தேசமாக
தெளித்துக்கொண்டு போகிறது...
உடம்போடு சேர்ந்த
அழுக்கைப் போல....

இருள் ஓட்டிக்கொண்டிருக்கிறது
ஆசைதீரப் புணர்ந்தவனுமில்லை
அழுக்குப்போக குளித்தவனுமில்லை!!!
சிருஷ்டிகளை மறந்து
கூத்தடிக்கும்

இருளையும் நிழலையும்
உதறித்தன்னி விட்டு
அந்தப்பெரிய வெளிச்சத்தில்
கரைந்து போவதற்காய்.....
பல்லை கடித்தபடி.....

நடுநிலை

இது முடிவல்ல...
முடிவுக்கு வருவதற்கு
முன்பான நிலை
கருத்துச் சட்டையைக்
கழற்றிப் போட்டுவிட்டு
கொள்கைக் கோவணத்தை
அவிழ்த்தெறிந்துவிட்டு
கேட்பதற்கு தயாராவது...
இலையுதிர் காலத்து
மரங்களைப் போல
வெப்பத்தை விளங்கி...
குளிரை கிரகித்து...
நடுநிலைத்த பின்பு
நியாய வசந்தத்தில்
தளிர்த்துப் பூப்பது!
சார்புக்கு முன்பான
சத்தியத்தின் தேடல்.

சாளரம்

காற்று முதற்கொண்டு
கருத்து வரையிலாக
தந்துகொண்டிருக்கிறது
கடன்காரனை கூட
காட்டிக்கொடுக்கிறது
எனது
சீரான வெப்பநிலைக்காக
இயற்கையோடு
சமரசம் செய்து கொண்டு
உடன்பாடும் எதிர்மறையுமாக
உள்ளுக்குள் தகிப்பும்
வெளிக்கு உறைபனியுமாய்.....
தாய்க்கோழியின்
சிறகுகளைப்போல.....
பிரபஞ்சத்தை
பிடித்துக்கொண்டு வந்து
எனக்குஅறிமுகப்படுத்துகிறது
உட்கார்ந்தால் வானம்
எழுந்தால் ழுமி
எனது சாளரத்தின் வழியாக
உலகம்
என்னென்பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது!

பாலைமரம்

நிலவு தேய்ந்தொழுகும் நீள் இரவில்...
சேலை கலைந்து கிடக்க கண்ணயர்ந்தேன்...
கனவாகி
பாலைக் குடைவிரிப்பில்
பகலாகி...இரவாகி...
வாலைக் குமரியிவள் வண்ணாத்திச் சிறகுகளில்
ஆவல் என்னும் தூரிகை
அழித்தெழுதும் கோலங்கள்
காவல் அரணில் காத்திருப்பும் எதிர்பார்ப்பும்
'ஆட்டிலரி' ஒன்றை அணைத்தபடி மார்பகத்தின்
குட்டின் வெதுப்பின் கசலயத்தில்
இமைத்திரைக்குள்
யெனவனமும் வாலிபமும்
யாத்திரைகள் போயினவாம்
அவ்வளவும் விழலாகி ஆழ்க்கடவில் முக்குளிக்க
எப்படி யோ எந்தன் எஞ்சிய எரிதழிலின்
வெப்பத்தைக் கொண்டு
வெகுசிலநாள் தெள்ளோட்டி...
யாவும் குளிர்ந்தன...
யதார்த்தமோ நத்தையென
பாவிப் படர்ந்துவர பரிதியொன்று மண்ணைக்குள்
சுட்டுப் பொகுக்கியது....
ஸ்வயம் மெல்ல இருள்புலர்
பட்டு வெளுத்த பரிணாமக் கழிவிரக்கம்....
சீருடையும் ஆயுதத்தின் சிற்றின்ப கவர்ச்சிகளும்
போருடைத்த இன்னபிற பொய்யான மாயைகளும்
சேலைக்குள் என்னை சிறைப்படுத்தி...
பின்னிரவில்
பாலைக்குக் கீழே படுக்கவைத்து
முகமறியா
மானுடங்கள் நிர்வாண மோகத்தில்
வரிகீற்றதான்

உடம்பில் சிறிதளவுதான்
கரணையிருக்கென்ற
பாட்டெங்கோ கேட்டது.....
பாலையடிப் பற்றைக்குள்
கூட்டுக்களி தொலைய....
குளிர்நிலவாய் சில்லறைகள்
உருண்டோடு...
வாழ்வின் உருளைகளும் ஊர்கிறது!
அன்றைக்கும் இன்றைக்கும்
அகன்ற பெரும்பாலை
என்றைக்கும் போல
என்னையே பார்த்தபடி.....
அன்று சூப்பிக்குத்திற்காய்.....அதன்பிறகு 'சோத்துக்காய்'...
என்றுமென் தலையில் எழுத்து.

முதுமை... (அல்லது வாழ்வின்மீதான இரண்டாவது காதல் !)

இந்த நாட்களில்
மழை
என்மீது நிர்பந்திக்கப்பட்டது
அழகுதான்.....
உலகப்பரப்பின்
அவலங்களுக்காய்
உணர்ச்சிவசப்பட்டு....
ப்ரபஞ்சம் உதிர்ந்து கழிக்கின்றது
பருவநிலை மாற்றங்கள்
பால்யத்திற்கு சரி.....
தன்மை அடர்ந்த
ஓரு தருணத்தில்.....
சற்றும் எதிர்பாராமல்....
வாழ்வை முத்தமிட்டேன்...
அவள் உதடுகளில்
ஆத்மாவை
உறிஞ்சித் தீர்க்கும் அளவுக்காய்!
ஆழ்மனத்தே.....
சரக்கு ரயில் சக்கரங்கள்
தன்டவாளம் அதிர்...
படு வேகமாக...
அவளோ....
எதிர்க்கவுமில்லை.....பின்
நிராகரிக்கவுமில்லை
மழையோ
தேர்ந்த இசையின்
ஸ்வரப்ரஸ்தாரங்களாய்
நாலாபுறமும் வீசியடிக்கிறது
தன்னுமைக் கலைஞரின்

லய வின்யாசங்களாய்
இடியுடன் கூடவே....
கறுத்துக் கிடந்த மேகங்கள்
கச்சேரி முடிந்ததும்
வெளுத்தே வெளுத்தன
மெதுவாக அவளிடம் கேட்டேன்
"என்மீதான உனது அங்கீகரிப்பை....
நான் துஷ்பிரயோகித்தேனா?
வயதை மீறிய என் செயல்
உன் இளமையின்
உயிரைப் பறித்ததா?
ஆம்...என்னில்
என்னை மன்னித்துவிடு"
அவள் முறுவலித்தாள்.....
பின்.....
"நீயொன்றும் உடற்குட்டின்
அங்கறீனங்களால்
இயங்கவில்லை
உனக்கானதே உன் வாழ்வு"
சமாதானமானேன்!
மனமோ.....
நீர்த்த பஞ்சப்பொதியாய்
மீண்டும் மேகமானது!

துரும்பு

கரித்துண்டுக்கும்
கற்சவருக்கும் உள்ள
சம்பந்தம்
காகிதத்திற்குள்
குறுகிப்போனதை
விச்வரூபமெடுக்க வைத்தது
மனசுக்குள்
மறுகிக்கொண்டிருந்ததை
பிரமாண்டமாக்கியது
கன்னீரை
பளிங்காக்கியது.
பல்குத்துவதற்கு
மட்டுமல்ல.....
இரும்புகளை
இளக்கவும் கூட....!

அந்வைதம்

செத்துப்போன எனது கவிதைகளை
சீண்டிப்பார்த்தது என் குட்டிப்பூனை!
தமிர்ந்து கிடந்த ஓர்
காலத்தின் சொற்கள் தரவித்துப்போயின
திண்ணிய என் உடல்
நிமிர்ந்து இருந்த நேரங்களெல்லாம்
அவகாசமில்லாதிருந்த நான்
அதிர்ந்துபோனேன்.....
வினாடிமுள் குத்தித்தெறித்த
குருதியழுத்தத்தால்.....
தடவுதலை வேண்டியோ
தண்ணீர் தாகம் தணிக்கவோ
தட்டில் கொறிசாதனங்கள்
தீர்ந்து போன கணங்களிலோ.....
என் கணகளுக்குள் பார்த்து
நேராய்க்கேட்கும்
என் வாழ்வின் இந்த நிமிடம்வரை
ஆயிரமாயிரம் ஜோடிக்கண்களை
பார்த்துவிட்டேன்.....
கணகளுக்குள் ஊடுருவிப் பார்த்தவைகள்
கைவிரல் எண்ணிக்கையில்
உயிரை ஊடறுக்கும்
நேத்திரங்களின் நேர்கோட்டில்
நிதர்சனங்கள் துலக்கமானது
கள்ளத்தின் கலப்பில்லாதது
பாளைகள் பலியாகிய
பவித்ரமான வேளையது
தூங்குவதும் எழுவதும்
தூங்காமல் தூங்குவதும்...
அவ்வளவில் ஆளதே அமைதி.

முதலாம் பிறை

அடர்ந்த இருளின் செறிவில்
ஆகத மனிதர்களின்
கைகள் தடவித் தேடியதென்னவோ....
கண்ணிமைகள் மூட....
துலங்கும்
ககனத்து மின்மினிகளையே....
அவரோ....
குமிட்டியடுப்பை மூட்டனாள்
தீ....கவறிய வெளிச்சத்தில்
முகத்திரை விலக்கி
தேட முற்பட்டதென்னவோ....
அறிவை மட்டுமே!
இருப்பிற்கு இன்னமும்
ஏராளமாய்....திகதிகளிருந்தன!
ஒரு இருண்டுபோன பகவில்...
நாளதுவரை தேடியது
இவளை
விட வெள்ளியாக்கியது.
இன்னா அல்லாற்று!

ஜாதக அகதி

ஒரு நாளின்
கடைசி நிமிடத்தில்
நான் பிறந்தேன்!
00.00.0000
புதனா. வியாழனா....
சிழமை புரியவில்லை
முப்பதா. முப்பத்தொன்றா....
திகதியில் தெளிவில்லை
எங்கோ ஒரு தேசத்தில்
அந்திப் பொழுதாகலாம்!
இன்னுமொரு ஊரில்
இனிய காலையாய்....
மற்றுமொரு நாட்டில்
மத்தியானமாய் கூட.....!
ஏதாவதொன்றில்
எனது பலன்களில்....
குரு...சந்திர யோகம்
குறுக்கிடாதா?

கேள்வி

கேட்பதற்காகவே
பிறந்து
கேட்டுக்கொண்டிருப்பதற்காகவே
வளர்ந்து
கேட்டதற்காகவே
மடிந்தும் போனேன்!
ஓரு பள்ளிக்கூடத்தை
தூக்கிக்கொண்டு அலைந்தேன்
பின்பு
ஓரு நீதிமன்றத்தை
தூக்கிக்கொண்டு அலைந்தேன்
விளங்கிக்கொள்வதற்கும்
விசாரிப்பதற்கும்
வித்யாசம் தெரிந்த போதில்.....
பதில் மட்டும்
கேள்வியாகி விட்டது!
ஒன்று மட்டும் புரிகிறது....
கேள்வி கேட்பதை விடவும்
மௌனமாக
கேட்டுக்கொண்டிருப்பதே...மேல்!!!

தலகாணி... அல்லது பழையதோடும்.

பிடரியில் வழிந்த
வியர்வையும் அழுக்கையும் தவிர....
பிறிதொன்றும் அறியாது
தலையணைக்குள் அகப்பட்ட
பஞ்சப் பொதிகளாய.....
எஞ்சிய என் நாட்களின்
இறுதி மூச்சுக்கள்
“இப்படித்தான்...இப்படித்தான்....”
என்று யார் யாராலோ
எப்பொழுதோ நிர்ணயிக்கப்பட்டு
பல மாமாங்கம்
பறந்தோடிப் போயிற்று
எட்டும் அறிவுக்குள் ஏராள தகவல்களின்
கட்டுமானங்களுக்குள்
கடிவாளத்தினை என்றும்
விட்டகலா குதிரையென
வீரியங்கள் உள்ளவரை
எங்கெங்கோ வாழ்வை இழுத்தோடிய காலம்
இங்கென்னைத் தள்ளிவிட்ட
இறுமாப்பில் ஏகிறது....
தேன் திரண்ட கூடுகளும்...தேனிகளும்
தேய்பிறையும்....
வான்பிளாந்த வண்ண மழையும்....
எப்போதும் போல.....
நிலவின் பொய்யொழுகும் தண்ணொளியும்....
ஞாலம் உகந்த ஞாயிறின் வெம்மையும்....
“எப்போதும் போல....எப்போதும் போல....”
நாள்தோறும் மாறுகிற
நவ உலகின் நியமங்கள்
ஆழ்மனத்தே படிந்தாலும்
அகலாது அதன்கீழே.....
பழக்க தோடுமென்ற பரமசிவப்பாம்பொன்று

தூரத்தி தூரத்தி....
துப்பாக்கி இல்லாது
விரட்டியடிக்கிறது....
விட்டகல மறுக்கிறது
மீண்டும் தலையணைக்குள்
மிரள்கிள்ற பஞ்சானால்
யாண்டும் இடும்பை இலெ!!

வீடுபேறு... முக்தி... மோக்ஷம் இவைகளைப்பற்றி...!

கடிகாரத்தை
 கொஞ்சம் நிறுத்திவிட்டு
 இளைப்பாறலாமா பார்க்கிறேன்
 காலக்குதிரை
 பந்தயக் குதிரையானது
 மூக்கின் வழியே புகைகக்கி
 வாய்வழியே நுரை தள்ளி.....
 நாடித்துடிப்பினும்
 நான்கு மடங்கான
 குழம்போசை எழுப்பிவெகு வேகமாக.....
 என்னால் சேர்ந்து ஓடமுடியவில்லை
 முன்நாளில் எனது
 பெளத்கீ வாகனம் ஒடிய ஓட்டம்...?
 இடப்புறமும் வலப்புறமும்
 அலம்பல் வேலிகளும்
 கிடுகு வேலிகளும்....
 குடிசை, கல்வீடுகள்....
 மதிற்கவரில் ஓட்டிக்கொண்டிருந்த
 சிவாஜி கணேசனும், எம்ஜீயாரும்
 சரோஜாதேவியும், சந்தியா புத்ரியும்....
 ஏன்...
 இவர்களை முத்தமிட்டுக்கொண்டே
 மோஹத்தீயில் வரண்ட
 சானிக்கட்டிகளையும் கூட....
 படு வேகமாக பின்நோக்கித் தள்ளிவிட்டு
 எனது வாகனம் பறந்துகொண்டிருந்தது
 இப்போதோ.....நான்
 நடுத்தெருவில்
 தள்ளந்தனியனாக.....
 கார்களும், கட்டிடங்களும்
 பேரோசைகளும், பெரு வெளிச்சங்களும்

எனக்கு இடமும் வலமுமாய்
அநியாயமாய் என்னை
பின்நோக்கி உதைத்துத்தள்ளிவிட.....
வழி மாறிப்போய்விட்டேன்!
முகவரியைக் காட்டி
மொழி தெரியாலுரில்
உதவி கேட்க எத்தனிப்பதற்குள்....
முப்பதுபேர்
தாண்டிப்போய்விட்டருந்தார்கள்!
முப்பத்தோராமவனை
சிக்கெனப்பிடித்தேன்
மூளையை குழப்பிவிட்டுப் போய்விட்டான்
இன்னமும் நான் நடுத்தருவில்....
உண்டான நிலமும் கிட்டவில்லை
ஒன்ட வந்த புலமும்
ஒட்டவில்லை.....
நான்குவாஸ்கா போகப்போகிறேன்!

ஆவர்த்தனம்

ஆறாம் பராயத்தில் ஆசையெழுஷு...பால் மணமே
மாறா முகத்தில் பயிர்விளைக்கு மீசையொடு
தாடியென....எந்தன்
தந்தையிடம் திருடிக் கண்ணாடியிலே...
'கமலின்' காட்சிப்படம் தெரிய...
வருத்தி...வருந்தி... வழித்ததனால் ஏதுமொரு
விருத்தியும் அன்று விளைந்ததில்லை
அதுவாக....
ஏழாண்டின்பின் மெல்ல என்தவமாய் எட்டியது
காளான் குடையோடு காற்சட்டைக் குள்ளிருந்து
விடுதலை தேர்ந்த வீரியக் கூடாரத்தால்
கடுகதியில் மேலும் அரைக் காற்சட்டை அணிதலென
நீர்ப்பந்தமாயிற்று!
நீண்டு சில காலங்கள்
அர்த்தமே இல்லாது அபத்தமும்... அசட்டுத்
தனங்களும் வெருளித் தன்மைகளும் அகலாத
கணங்கள் ஒவ்வொன்றும் கனவாக....வாழ்வில்
முழு வாலிபம் வந்து முட்டியது....இன்பத்தை
தழுவாது போய்விடுமோ....
தளிர்ப்பின் தாற்பர்யம்
எழுவானின் பரிதியென ஏறிவர...ஆசைகளோ
பழுதான கடிகார படபடப்பாய் ஒடுங்கின.
தருணங்கள் வாழ்நாளின் தலையில்
வகிடெட்டுக்க...
வருநாட்கள் செலவோ...வரவுகளோ இல்லாது
தேச வரைபடத்து தெருக்களாய் கிளைத்தன
ஆசைப் படகோ...அகப்பட்ட நீர்ப்பரப்பில்
திசைகாட்டி இல்லாதே தியங்கி
மனவெளியில்

இசைபாடி...வசைபாடி...இயலாமை தேர்ந்தவொரு
வரர்கோட்டில் நகரும்!
வழைமேபோல்...கேசத்து
நரைகூடும்... அப்பனிடம் நான் திருடி என்னழைக
செப்பனிட முயன்ற செயல்களைல்லாம் அகத்தை
கப்பியபடி நெஞ்ச கல்லுருக்கும்!!
இனிமேலும்....
எஞ்சி இருக்குமென் இளங்காயிறின் காலம்
மஞ்சம் நிறைந்த மலர்.

சுய இன்பம்

கனவுகளும் நிஜங்களும்
புணர்ந்து கொள்கையில்
நம்பிக்கைகளின் பிரசவம்
கணக்கு வழக்கின்றி...
முன்னொரு போதில்
இவை
தேர்தல் வாக்குறுதிகளாகவே
அறியப்பட்டிருந்தது...
ஜனநாயகியோடு
படுக்கையை பகிராதவரில்லை!
போனவன் வந்தவளெல்லாம்
பெற்றுத்தள்ளிவிட்டு போனான்.....
தலை ஒன்றுக்கு
முளை இன்னொன்றுக்கு
வயிறு வேறொன்றுக்கு
அதன்கீழ் ஏதோவொன்றுக்குமாக....
குழந்தைகளோ....
பல்வேறு தேசங்களில்
பல்லின மக்களாயின....
நோய் முற்றித்தளர்ந்த
விபசாரி
வீதிக்கு வந்தாள்
பிச்சைக்காரியானாள்....
ராஜ்ய பரிபாவினி
ராப்பிச்சையானாள்
புடவை கிழிசல்களுக்குள்ளால்
தசைப்பகுதி தெரிந்தது....
எஞ்சிய அரசியல்வாதிகளும்
இடியாப்பம் வாங்கிக் கொடுத்துவிட்டு
இன்பம் அனுபவித்து போனார்கள்....

வயித்தெரிச்சலில்
இப்போது
பைத்தியக்கார
ஆயுதபாணியாகிவிட்டாள்...
தேசங்கள் தீப்பற்றி ஏரிகிறது....
இப்போது எல்லோருக்கும்
அரசு இல்லாவிட்டாலும்
அரசியல் தெரிகிறது.....
நமக்கான கனவுகளை
நாங்களே கண்டுகொள்ள
பழகிவிட்டோம்.....
எதையோ தேடப்போம்
அடிப்பெட்டியை குடைந்ததில்.....
ஜனநாயகியின்
கறுப்பு வெள்ளை
புகைப்படம் ஒன்றுகிடைத்தது
அழகாகவேயிருந்தாள்
அதை...
ஒரு கையில் வைத்துப்
பார்த்துக்கொண்டே.....!

கூனல் எனது பிறப்புரிமை

யாருக்கோ எப்போதோ
எடுத்துரைத்த ஞாபகம்....
என்னுடைய முதுகில்
ஏற்பட்ட கூனலை நிமிர்த்துவது பற்றி....
யாரென்று நினைவில்லை
எத்தனையோ பேருக்கு
எப்படியெல்லாம் சொன்னேன்?
அத்தனை முகங்களும்
அடியோடு மறந்து போய்...
கூனல் மட்டும்
அப்படியே இருக்கிறது!
நிமிர வழி தெரிந்தும்
பயமாக இருக்கிறது
யார் யாரோ வைத்தியர்கள்
பச்சிலையும் மூலிகையும்
இன்னும் இருக்கின்ற
உலகத்துக் குழைகளொல்லாம்
அடியடியென்று அடித்தும்
அுசையவில்லை கூனல்
பரியாரி தந்த பதமான எண்ணைமுதல்
அரபுநாட்டில் உள்ள
அதியுயர்ந்த எண்ணை வரை...
போட்டு உருவியும்....
போகவில்லை...என்றாலும்
கூனல் நிமிரக் கூடிய வழிகளொல்லாம்
நான்றிவேன் நன்கு
நாலுபேருக்கெடுத்துரைப்பேன்
ஆனாலும் எனக்கு
பயமாக இருக்கிறது
நானாக நிமிர்வதெல்லாம்

நடக்காது ஜென்மத்தில்....
பரியாரி விடமாட்டான்
எனக்கு கூனல்
இருக்கின்ற வரைக்கும்தான்
தனக்கு பிழைப்பென்பான்
தடியொன்றும் வைத்துள்ளான்.....
பெருந்தன்மையோடு நான்
கூனிக்கொண்டிருக்கிறேன்.

ஒட்டம்

ஒழுகிய விந்தின்
கடைசித்துளி உலருமுன்பு
சிலுவைக்கும்...சீருடைக்கும்
பயந்துபோய் ஓடிவிட்டேன்
ஆணிகளைத் தூக்கிக்கொண்டு
அவர்கள் தூரத்தியும்
அறைய முடியவில்லை
ஒரு எல்லைக்குமேல் துப்பாக்கிகள்
வலுவிழந்து போயின
ஆணிக்குத் தப்பி விட்டேன்
முள்முடிக்கும் தப்பி விட்டேன்
இராட்சத் 'பூட்ஸ்' கஞக்கடியில்
இறந்து படாமலும் கூட....
இங்கேயோ.....
வான்கோழிச் செட்டைக்குள்
பத்திரமாய், பாதுகாப்பாய்
தொடரும் வாழ்வு
கனவுகளில் சாப்பாடு
கையோடு தாம்புத்யம்
மனச் சூட்டினின்றும்
பாதுகாத்துக் கொள்ளा...
ஆசைச் செருப்பை
அணிந்து கொண்டேன்
பொய்யென்று புரியுங்கால்
போதைத் துணையிருப்பு
'டாலர்' சிறகடித்து
பொய்வானை வட்டமிட்டேன்
மலத்துக்குள் திளைக்கும்
வண்டாக.....
உருண்டோடும் காலம்
நாளாக நாளாக
ஆசைகளை தூரத்திக்கொண்டு
ஆணிகள் மட்டும் வந்தன

ஓவ்வொன்றாய்...முதலிலும்
என் உடலின் ஜீவ அணுக்களுக்கு
சமமாக முடிவிலும்....
மீண்டும் ஓடவாரம்பித்தேன்
என் சிறகு பியந்து போய்
செருப்பு அறுந்து போய்
ஒரு எல்லைக்கு மேல் என்னால்
நகர முடியவில்லை.....
உயிரணுக்கள் ஓவ்வொன்றிலும்
ஆணிகளாய் அறைந்தன.

புதுக்'கவிதை'த்தவைகள்

(1) நன்றி.

எனக்கு
வசதியாக
மற்றவர்கள்
நடந்துகொள்ளும்போது.....

(2) வாழ்க்கை.
அவ்வப்போதில்
வானவில்லானாலும் கூட....
எப்போதுமே
ஜனகள் வில்தான்!

(3) ஆழகு.
மூளையை விட்டு
தேடச்சொன்னேன்
பைத்தியமாகி
திரும்பி வந்தது....
மனசை
தேடச்சொல்லாமா.....
என்று யோசித்தபோது
அது முன்னமேயே
அங்கே போய்
ஒட்டிக்கொண்டுவிட்டது.

(4) நோக்கு.
பறவைப் பார்வைக்கு
பயிர் போல மனிதர்கள்
பழைமைப் பார்வைக்கு
புழுப்போலும் மனிதர்கள்.

(5) பிடிப்பு.

மழையோ சிறிய
மனித்துளியாய் பொழிகிறது
குழந்தையை மூடிய
வண்டியில் வைத்து.....தானும்
குடையைப் பிடித்தபடி
தள்ளிக்கொண்டே தாய் நடக்க....
அதுவோ
தளிர்க்கை வெளிநீட்டி
மழைக்கை பிடித்தபடி.....

விசை X நேரம் = தூரம்.

புவியீர்ப்பில்லை....எனில் நான்
 பறந்திருப்பேன்.....மிதந்திருப்பேன்!
 புனிதத்தின் உச்சங்களை
 தொடுகையிலே வியந்திருப்பேன்!
 கவி....நீர்த்துப்போயிருக்கும்.....
 கவலைகளும் கூட வே.....
 கனவோச்சும் வெம்மைகளில்
 கதறியழு வேண்டாமே....
 அவிழாத மருக்கொழுந்தின்
 ஆழ் மனத்தை துறந்திருப்பேன்
 ஆதார சுருதியற்ற
 ஒசையென நிறைந்திருப்பேன்
 தவியாமல் தவிக்கின்ற
 தாளாண்மை தள்ளியொரு
 தனியாளாய் ககனவெளி
 திமிரோடு நின்றிருப்பேன்.....
 வேறுஞ்றிப் போய்விட்ட
 பாட்டியும் முப்பாட்டனதும்
 வீரியங்கள் உரமாகி
 விகசித்து....நான் பிறந்த
 பாருக்குள் கால்பதித்த
 பலமென்ற போர்வைக்குள்
 பதியங்கள் கொண்டதொரு
 பரிணாம வீச்சினுள்ளே
 ஊர்கண்டு.....உபிர்கண்டு....
 உற்றார் உறவுகண்டு....
 உன்னதங்கள் தான்கண்டு....
 உபிர்ப்பில் களித்திருக்க.....
 யார் கண்டார்...? ஈர்ப்பில்
 யாக்கையுமோர் பணயமென
 ஆகுமென....? வேற்றுலகில்
 ஆறுமொரு பயணமென?

உறைவிடம்

எனது சாளர்த்தின் வழியாக
வரும் காற்றைக்கூட...நான்
நம்பியதில்லை
நீரோடித்தெளிந்த நிலைகளையும் கூட...!
பாடிப்பாடியே...
குரல் நாண்கள் அறுந்த பின்னும்
வீடு சுமக்கும் எத்தனங்கள்...
இந்த நாள் மிதக்கும்
என் சுமைகள் ஆழந்தமிழாது.....
ஆழ்கடல் பூக்கள்
என்னைக் கரை தள்ளும்....
இயங்கியவின் சாராம்சம்
இருப்பை நிலை நிறுத்தும்...?
கேள்விகளுக்குள்ளே குறுகியாயிற்று.
என்னை பரிகசித்தேகும்
ஆற்றின் சுழிப்பிற்குள்
அகப்பட்டு...ஏதோவொரு நாணவின்
வேருக்கடியில்.....
மனிதரை புரிந்துகொண்டேன்.

சூர்யநமஸ்காரம்

எனக்காகவும்
ஒரு கீற்றைத் தெளித்த
நிலவை விழுங்கி
புளியேப்பம் விட்டன இரவுகள்...
பாலப்பத்தை
மிக ஞேர்த்தியாக
கபளீகரம் செய்தது
இருளின் நிழல்....
நிழலில் ஒதுங்கிய நிஜங்கள்
பகலுக்காய் பதுங்கின....!
இருப்பின்...இருப்பே....நாளையென்று.....
பல்லைக்கடித்தபடி....
கிழக்கொன்றும் புலரவில்லை
கீழ்வானின் செப்படிவித்தைகள்
கும்பிப்போனது
சூரியனின் ரஸவாதங்கள்...
பாம்புப்பிடாரனின்
கீரிப்பிள்ளை விளையாட்டாக.....
நான்....
மேற்கில் உதிப்பதே மேல்!!!

தறிகெடாமல்...!

பாசி அடர்ந்திருந்த
கிணற்றின் கட்டில்
அடித்து துவைத்துக்கொண்டிருந்தேன்
மனசாட்சி கந்தலை...
கல்நெஞ்சக்காரன் நான்
தும்பைப்பூவாகுமென!
அதுவோ...
ழூர்வ ஜன்மமெடுத்தேன்....என
இழையிழையாய் நூல் பிரிந்து
சிலந்தி....வலை பின்னியதேபோல்
வாழ்வின் நூலிழையாய்
நம்பிக்கையும் எதிர்மறையும்
மீளவும்....மீளவும்....
ஊடும் பாவுமாக
நெய்யும் தறிக்குள் வயசத்தமாக
நுழைந்து.....நுழைந்து.....
என் பாதங்கள்
உராய்ந்த மண்ணையும்
இளமையையும்...
கூட்டிலைவத்து துகில் கோர்த்து
பின்னிய புதுப்போர்வைக்குள்
எனக்கு
புனர் ஜன்மம் கொடுத்து
மீட்டுத்தருவதாக.....
வாக்குறுதியளித்தது.

அகரம் தொலைந்தவன்

திருடித்தின்று
பசியாறுகிற சுகங்களா.....
காலம்...

எனது காலங்களை
அபகரித்து அனுபவிக்கிறது
வாழ்க்கை ஒன்றும் வட்டமில்லை
நேர் கோடுதான்
அ....விலிருந்து ஃ.....வரை....!
உயிரின் தலையெழுத்து
சமாந்தரக்கோடுகள்
நிரந்தரமில்லை
இறுதிப்புள்ளிவரை இரு கோடுகள்
சேர்ந்திருந்ததாக
வரலாற்றுக் குறிப்புமில்லை
இரத்த உறவுகள்
இரத்தன இழவுகள்
சொந்தம் பந்தம் நட்பு பகை....
காலாவதியான காசோலைகள்....
வங்கிக்கணக்கை மூடிவிட்டு
எனது சாம்ராஜ்யத்தில்
மூடி கூட்டிக்கொண்டிருக்கிறேன்!!!
இடிபாடுகளுக்குள் இருந்து
புறப்பட்டு வெளியேறியவன்
இன்றும்
கோபுரத்தின் உச்சியில்....
இடிதாங்கியாகத்தான்.
ஃ...ஐ நோக்கி...மேதுவாக....!

ஓரு பகலும்... பின்னிரவில்...

ஓரு கவிஞன் மனதும்...

காதுக்குள் தீரண்டு கிடந்த மெழுகும்...ஓர்
மாதுக்குள் விளைந்த மகவும் பாதிப்பு
வலயத்தை தாண்டி வருகின்ற வலிகளோ
கலயத்தில் நுரைத்த கள் உலகத்து
மாயைகளில் அமிழாது மனது விடுதலையாய்
போயகலும் ஒர்நாட் பொழுது சாயைகளோ
கனவுகளில் சஞ்சரிக்கும்! கனபரிமாணம் கடந்து
சினமெழுமோர் போதின் சிலிரப்பு நனவில்
மறுநாள் புலரும்... மழையினின்றும் பிரிந்த
வெறுநாளாய் ஆகும் வெளி மறுப்பில்
வலியாகி மீண்டுமொரு வயிற்றுக்குள் விளைகின்ற
நலியாத சுகத்தை நன்னூம் மெலியாது
மீண்டும்.... ஒருநாள் முருங்கை மரமேறும்
காண்பதெலாம் ஏகும் கனவாய் ஆண்டு
உருண்டு...உருண்டு உருக்குலைந்து ஒடும்....
தீரண்ட புஜத்தில் தளர்வு மருண்டு
வாழ்வியலை சாடியே வைகின்ற வசவுகளின்
வீழ்படிவை கவிதை விழுங்கும் ஆழ்மனது
வெயிலற...நிழலின் வெளிச்ச குளிர்ச்சியினுள்
துயில்கொள்ளும் மெல்ல துவண்டு.

வாழ்ந்த தோட்டம்

தார்களை

வெட்டிப்புதைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.....

நானும்...குட்டியும்

இந்த இரும்புநிறத்து மனிதர்களையே

அண்ணாந்து பார்த்து வியந்தோம்....

எனது பொத்தான் இல்லாத

அரைக்காற்சட்டை நழுவி விழுந்தது

குட்டிக்கு நக்கல் தாங்கவில்லை...

"வாழூக்காய்...வாழூக்காய்".....என்று

ஊளையிட்டான்....சீ....

ஒடிப்பிடித்தும்

ஓளித்துப்பிடித்தும்

கன்களுக்கெட்டிய தூரம்வெரை....

வாழூ...வாழூ...வாழூகளே.

இரும்பு மனிதனிடம்

பயபக்தியுடன் விசாரித்தேன்....

வாழூகளை வெட்டுவதையும்...

தார்களைப்புதைப்பது பற்றியும்...

"இது...இறப்பு...பிறப்பு...விதி.....தளிரப்பு....

நாங்கள் பணமரங்கள்...குருத்துகள்....

உமல் கொட்டைகள்...."

பதிலைக்கேட்டு விளங்கிக்கொள்ள

அவகாசமில்லாமல்....

குட்டி என்னை

இமுத்துக்கொண்டோடினான்....

இன்னொரு புதினம் காட்ட.....

நத்தையொன்று

வீட்டை சுமந்து

ஊர்ந்துகொண்டிருந்தது.

மரக்குத்தி

பாகம் (2)

தவறிப்போய் ஒரு
மிதி வெடியில் கால்பதித்தேன்
சுவறிப்போய்
சதைத்துண்டங்கள்
உலக வரைபடத்தின்
ஒவ்வொரு மூலையிலும்
ஒட்டிக்கிடந்தன!!!

பாகம் (1)

ஒரு காலம்.....
என்மீது அமர்ந்திருந்துதான்
இவர்கள் இசைத்தார்கள்.....
பிரண்டு கிடந்த என்னுடல் மேல்
பிறளாதேயிருந்த
பெருமரத்தின் நிழலில்....
எத்தனை இனிய மாலைகள் ஏகின?
எத்தனை இலக்கியங்கள்
அரசியல்கள் அலசப்பட்டன?
பட்டுப்போய்க்கொண்டிருந்த
எனக்குத்தெரியும்.....ஒரு
சங்கத்தின் செயலாளரப்போல.....
முரண்பாடுகள் விவாதங்கள்
முறிந்தாலும் பிணைந்தாலும்
சாராயத்தின் சங்கமத்தில்
சமன்பாடு கண்டது
இயக்கங்கள் ஜூந்தாயினும்
இயங்கியலே பேசினார்கள்!!!
எதிர்பாராது வெடித்துச்சிதறிய
என் திரண்டிருந்த தலைச்சுட்டுங்கள்

எங்கேயோ ஒரு
இறைமை தாண்டிய வெளிகளில்....
இறைந்து கிடந்தன....
இந்த மரக்குத்தியிலிருந்து
வாழ்ந்த நட்புகள்
எங்கெங்கோ திசை தெறிந்து....
சாகாமல்....
செத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

சொட்டுவாழ்வு... அல்லது கிணறும் தவளையும்!

மேகங்கள் கலைந்து போன
ஓரு மாலையில்.....
கைத்தடியில்லாத பிறைநிலவை
காண நேர்ந்தது
நிறைமாத சந்திரனன.....
நிதய கர்ப்பினியாய்
பார்த்திருந்த மாதங்கள்!
சில தவளைகளுக்கு
கிணறுதான் எல்லை
குளம்....ஆறு....கடலென....
விரியும் குணங்களொன்றும்
வாய்த்ததில்லை....
மழைக்கால கூச்சல்களும்
நிலாக்கால பாய்ச்சல்களும்....
பாசி அடர்ந்திருந்த கிணற்றுக்குள்
சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருந்த சிற்றூர்
மீன்கள் நீந்தின....அவ்வப்போதில்
சிறு நண்டுக்குஞ்சுகளும்...
வந்தும்....போயின
நாங்களும் ஒன்றாயிருந்தோம்
யாரெல்லாமோ
துலாக்கோல் போட்டு
ஷட்டை வாளியால்
நீர் இறைத்துக்கொண்டேயிருந்தார்கள்
சொட்டிய நீரினால்
இன்னமும் எங்களுக்கோர் வாழ்வு.

காகிதம்

இன்னமும் ஒரு வெள்ளாப்புக்காக.....
இந்த நடுநிசியில்
எழுதுகிற தாள்களின்மேல்...
கண்ணீரின் திவலைகள்தான்
காய்ந்து கறையானது....
தாள்களை அழுக்காக்குவது
நான்தான்.
காகிதங்கள் ஒருபோதும்
என்னைக் கடிந்ததில்லை
ஒன்பது ரசங்களை
கொட்டித்தீர்த்தாலும்
அடிப்பெட்டிக்குள்ளோ....
எங்கேயோ வீட்டின் இடுக்கிலோ...
பதுங்கிக்கிடக்கும்.....
நாட்காட்டியின்
கிழிந்த தாள்கள்ல அவை
வெள்ளை வெளேரன்று முதலிலும்
பழுப்படைந்து...மூப்பிலும்....
நிறங்கள் எவ்வாறு மாறினும்
எழுத்து சாவதில்லை.

உங்களுக்கு பிடிக்காது... இருந்தாலும்

ஒரு கோழிமுட்டைக்கு
எவ்வளவுகோபம்?
கொதிக்கும் எண்ணைக்குள்
பொரியப்போட்டால்.....
குஞ்சாக முன்னமே
இவ்வளவென்றால்
வெஞ்சாமரம் வீசி
நடைபோடும் விகசிப்பில்...
எவ்வளவு கோபம் எழும்....
கறியாய் குழம்புக்குள்
கொதித்து....கொதித்து....
இயற்கையே இப்படித்தான்!!!

பதிவு

பிரமைகளுக்குள்ளால்
ஊடுபாவி நகர்கிறது வாழ்க்கை
ஒளியோடினைந்த சமாந்தரக்கோடுகளாய்
கண்களில் தெரியும் காட்சிகள்
தெளிவும் குழப்பமும்
வலிவும் நலிவும்
இருப்பும் இறப்பும்
எதிரெதிரான நிகழ்வுகள்
களரைய எத்தியெறியும் அலைகள்
உள்வாங்கும் வேகத்தில்
நிகழ்வுகள் விழுங்கப்படுகின்றன
ஆழ்மனதில் தசனாமியாய்
நினைவு பூகம்பம் மட்டும்
அவ்வப்போதில் தலைகாட்டுகிறது
மூளையை கசக்கி ஏழதமுயல்வது
முஷ்டி மைதானம் செய்வதுபோல
வியப்புக்குறி விடைத்தெழுகிறது
மை தீர்ந்துபோன பேணையின்
ஏஞ்சிய உதிரத்தையும்
உதறி உதறி பதியமுயன்றாலும்...

தென்றல்

எரிந்துகொண்டிருக்கும் போது
வேண்டாம்
இருப்பழிகிறது
புல்லாங்குழலினுடு முச்ச
ஏதொரு சரத்தையும்
இசைக்கப்போவதில்லை
உயிரை இழுத்தோடமுயலும்
காற்றை
ஏழு சமுத்திரங்களிலும்
எத்திய அவைகள்
திரும்பத்தரும்
வீழ்ந்து கிடக்கும்
நான்
எழுவதிலேயே
எல்லாம்
தொக்கி நிற்கிறது

பரிணாமம்

துளித்தேன் சிந்தியது
வரைபடங்களினுடே
எறும்புகள்
தேர்ந்த கலைஞரின்
கோடுகளாய்
ஒரு எழுத்தனின்
வரிகளாய்
கனபரிமாணங்களோடு
சிலந்தி வலைக்குள்
செதுக்கிய நேர்த்தியாய்
வாய்பிளாந்து என்னை
விழுங்க முயலும்
இந்த நிலத்தின்
வயிற்றுக்குள் இருந்து
வண்ணத்துப்பூச்சியாய்
இன்னுமொரு
மகரந்த தேவைக்காய்

தீட்டு

அள்ளிக்குடிக்கத்தான்
நின்றிருந்தேன்
நீர்த்துப்போனவர்கள்
வந்தார்கள்
சொன்னார்கள்
போனார்கள்

பெயர்சொல்

குரியனை தவிர
வேறு
திக்கற்றுப்படர்ந்த
பூசனிக்கொடி
வேலிகளில் படர்ந்த
தூதுவளை கொடி
கட்டற்றுத்திரண்ட
அடம்பன் கொடி
திரண்டன
மிடுக்கை விட்டு
நகரங்களின்
எல்லைகளை தாண்டி

புல்

மிதித்த போதில்
நசங்கிப்போயின
நடைப்பாதங்களின்
வேகத்தால்
உடற்பருமனின்
பாங்களிப்பால்
பசங்குருதி பீய்ச்சின
மனிதர்கள்
மிருகங்கள்
மனிதமிருகங்கள்
புற்கள்
தொடர்ந்தும் தீக்குளித்தன
அறுகம்புல்
ஒருபோதும் சொன்னதில்லை
நான் சாமிக்கு மட்டும்தானென்று
உதவாங்கிய பச்சையங்கள்
ஒருசேர எழுந்தன
எதேச்சாதிகாரத்திற்கு எதிராய்
புளுக்கொத்தி தின்றுகொண்டிருந்த
குருவிகளுக்கோ
சிரிப்புத்தாங்க முடியவில்லை

ஏகாதிபத்தியம்

கரையில் நிற்கிறேன்
சர்ப்பங்களாய் சுருண்டெழுந்தன
அலைகள்
கரையை வசீகரித்தன
கொத்தியிழுக்கும் தூண்டில்களால்
தப்பித்தேன் எனது
கால் கட்டை விரலால்

இறுதிமரியாதை

இந்த குழந்தை மரத்தை
கொத்தித்தின்றுகொண்டிருக்கும்
கோழிகளை
பிழுக்கையீன்று தள்ளும்
ஆட்டுக்குட்டிகளை
வாய்ப்போமல்
அுசைபோட்டுக்கொண்டிருக்கும்
கன்றுகளை
இவைகளோடு
கடத்திச்செல்லப்பட்ட
மனிதராசிகளுட்பட
வெட்டரிவானுக்கும்
ஒருதுளி ரத்தத்திற்கு
சிலதுளி கண்ணீர்
சிந்த உரிமையுண்டு

வண்டவாளம்

அந்த மாம்பூவுக்குள்
எதேச்சையாக புகுந்தேன்
வழமையோன
மதுபான விடுதிக்குள்ளிருந்து
விடுதலையாகமுன்னம்
பூத்துத்தொலைத்தது
காயாகி கனியாகி
மஞ்சளடித்த பழமாகி
விதைக்குள்ளேயே
சிறைப்பட்டேன்
சில பொழுதுகள் கடந்தன
மாமரத்து கொந்தராத்துக்காரன்
உலுக்கிய உலுப்பலில்
தரைதட்டிய என்னை
தோலுரித்து தின்றவன்
என்னசுவை என்னசுவையென
இரண்டுத்தவை சொன்னான்
குப்பித்தள்ளிய கொட்டைக்குள்ளிருந்து
எப்படியோ தப்பித்துவிட்டேன்

ழக்... ஷக்... ஷக்...!

நிழல் மரங்களின் கீழே
நிமிடங்களின் கணிப்பு
எப்போதுமே தவறானவை
தாலாட்டின் குளிர்ச்சியில்
காலக்கடிகாரம்
உணர்ச்சிவசப்படத்தான் செய்கிறது
எப்படித்தான் விமர்சிப்பது
வினாடிமுள்ளின்
இதயத்துடிப்புத்தான்
நிமிடங்களிலிருந்து யுகங்களை
நகர்த்திக்கொண்டிருக்கிறதே
அன்றாடத் தகிப்பில்
பெண்டுலம்
இயக்கத்தை மறுதலிக்கிறது

வீழ்படிவு

நான்கு அல்லது ஆறாகவுமிருக்கலாம்
என்னிக்கையில் தெளிவில்லை
பழுத்து விழுந்தது
பனம்பழும்
கறுத்துத் திரண்ட புஜங்கள்
விழுந்த விசையில் வெடித்தது
பீய்ச்சியடித்தது மஞ்சள் களிம்பு
பூமிப்பந்தெங்கும்
என்னிக்கை தெரியாத
எறும்புகள் சாரிசாரியாக
அணிதிரண்டன
ஈரம் உலர்ந்துபோய்க்கிடந்த
மூன்று கொட்டைகளுக்காக
எஞ்சியிருந்த வடலிகள்
எரிந்து சாம்பலாயின
வயதில் மிகவும் முத்த
கற்பகத்தருக்களோ
வழுமையோன திமிரோடு
நிமிர்ந்து

தீணி

மாமரத்து நிழலில்
மனிதன் என்னும் நினைவழிந்து
தூங்கிப்போனேன்
என்னெனப்பற்றி
யாருக்கும் தீங்கிழைக்காத
இனிய பிறவி
குளிர்த்தி ஏறும்புகள்
முதலில் ஆரம்பித்தன
கொழுத்த கட்டெறும்புகள்
வள்மத்தால் சிவந்து
வெறுப்பை கூமந்து ஊர்ந்த
வேற்றெறும்புகள்
மொய்த்துக் கடித்து மேய்ந்தன
எஞ்சிய என்
மாமிசத்தை தூக்கிக்கொண்டு
எப்படியோ தப்பிவிட்டேன்

மரபணுக்கள்

ஏற்கனவே
சிதிலமாகிக்கிடந்த
மதிற்சுவரில்
மிதிவெடியில் தெறித்த
மிச்சங்கள் ஓட்டிக்கிடந்தன
காய்ந்தும் காயாமலும்
பழுப்பேறிய காரைபெயர்ந்த
மஞ்சள் சுவரில்
சிகப்புநிறப்புள்ளிகள்
அழிகுதான்
இந்த நிறங்கள்
எப்போதுமே எனக்குப்பிடித்தலை
தந்தை செதுக்கிய சிலையை
அம்மா பிதுக்கிய விளைவில்
என் பாட்டிக்கும்
முப்பாட்டனுக்கும்
பேர்விளங்கவைக்கும்
பூட்டனாக
காய்ந்தும் காயாமலும்

சிறை

ஓ ப்ரம்மதேவனே
என் ஸ்வாசப்பைகளை
ஏன்
விலாக்கூட்டினுள் அடைத்தாய்
ஓங்கியொலிக்கும் என் குரல்
சிறைக்கூடத்தின்
ஏட்டாத உயரத்திலிருக்கும்
சிறிய சாளரத்தினுடாக
பலஹ்னமாக வெளியுலகுக்கெட்டியது
இசையென்கிறார்கள்....

கலங்கரைவிளக்கம்

நன்னிரவில் ஆழ
நடுக்கடவில் வெண்ணுரையை
மெள்ள வகிடெடுத்து
விரைகிறது எனதுகலம்
சுக்கான் பிடித்து
சுழற்றுகிற இறுமாப்பில்
எக்காளமிட்டு
எகிறியது என்மனது
யாரோ கிரேக்கத்து
வியாபாரியின் கப்பல்
ஏராய்க்கடவின்
எழுபரப்பும் உழுதுவர
எண்நம்பி
முப்பத்து ஏழுடயிர்கள் துயில
முழுநிலவும் வானத்தே
முளைக்கும் நடசத்திரங்களுமாய்
நழுவுகிற நீர்ப்பரப்பில்
நாணொருவன் குறித்த
திசையில் பயணிக்கும்
திறனாய்ந்த சாரதியாய்
இசையின் சுரங்களைப்போல
இழைந்து பேரவைகளுடன்
சமரசங்கள் செய்த
சாமர்த்தியங்கள் எல்லாம்
அமர வாசகங்கள்
ஆழ்கடலை வென்றேன்
விழுத்தெரியா நின்றேன்
விழுந்தேன் எனதுமன்னில்
உழுத்தெரி யாத உடல்

விசாலிக்குட்டி

அக்காக்குட்டியின் சீப்பை
அக்குளக்குள் ஓளித்து
மெல்ல நழுவினான்
பின்பறத்து வடலியால்
அணில்குஞ்சை தூரத்தினாலும்
குறி
சிதறிக்கிடக்கிற பனம்பழம்தான்
எத்தி நடக்கையில்
பசும்புல் தரையில்
மஞ்சள் களிம்பு
பாட்டி சொன்னாளாம்
புத்திவரும் மயிர் வளரும்
பூசிப்பார் .....

கமக்கட்டினுள்ளிருந்து
இறகு முளைக்கும்.....நீ
வேலிகளைத்தாண்டியும்
பறப்பாய்.....பறப்பாய்.....
பாட்டிசொல் கேள்.....
தேய்துத்தேய்த்து
சிகையலங்காரம் செய்தாள்
ராணிப்புறாப்போல்
சிறகை விரித்துப்பறந்தாள்
முள்வேலிகளைத்தாண்டி....
வெடித்து சிதறிப்போய்
பசும்புல் தரையில்
குநுதிக்குழம்பு
பாட்டியின் கணிப்பில்
எங்கோ ஒரு பிசகு

விசாலிக்குட்டியும் தம்பியும்

நிலவுக்கு அவ்வளவு
வெளிச்சமில்லை
“குரியபகவான் எள்ளுப்போல
தெளித்ததை வைத்துக்கொண்டு
மாதமொருமுறை
இந்தக்ஷத்தடிக்கிறது.....”
பாட்டி சொன்னாள்
இருட்டில் வாழ்வது
இயல்போம்
பலவிதத்திலும் நன்மையேயென்று
பாலம்போட்ட ஆற்றுக்கு
போகும் வழியெங்கும்
சிதிலமாகிக்கிடந்தன பாதை
நன்ஸிரவில்
சொரிந்து தள்ளின பாலைப்பழங்கள்
கனரக வாகனங்கள்
மிகமெதுவாக ஊர்ந்தன
“ஓட்டுப்போட்ட கொட்டிலுக்குள்
வெட்டவெளிச்சம் வேண்டாமடி விசாவி.....”
பாட்டியின் பாட்டின்
அலுப்பூட்டும் பல்லவி
தூர்ச்சாலையின் கரையோரம்
காதைவைத்துக்கொண்டிருந்தாள்
“உஷ்....” என்று
தம்பிக்கும் எச்சரித்தபடி
எப்படியோ
வெடித்துக்கிடந்த நெடுஞ்சாலை
தன்னை செப்பனிட்டுக்கொண்டது.

உற்பத்தி

சாளரங்கள் மிக நேர்த்தியாக
களவாடப்பட்டன
நாங்கள்
எஞ்சிய கூரைகளின் கீழ்
அப்பிள் கனிகளை
நினைத்துக்கொண்டு
வைத்தியர்களை
வாசலிலேயே
நிறுத்தி வைத்தோம.....

'பெண்டிலம்'

வழமையே போல்
வினாடிகளை விரட்டிக்கொண்டு
அற்புதங்கள் நிகழப்போவதை
அனுமானிக்க இயலாதுபோன
அந்தராத்மா
வெயிலின் சூட்டினுள்
குளிரின் கூட்டினுள்ளேயும்
காத்திரமாக திரண்டஅனுக்கள்
வெறும் கண்ணாடி குழாயினுள்
அவையலையாய்....
உருண்டு திரண்டு
ஒன்றல்லாது
பூணையீன்றதுபோல
இறந்த மாயிசங்கள் போக
எஞ்சியவைகளை வைத்துக்கொண்டு
உழலுங்கள்....வாழ்வுக்குள்
உய்யவிளையும்
உயிர்கள் ஏராளம்

கழிவுகள்

மண்ணில் முகிழ்த்தவை
மண்ணுக்கே
ஆதாரமாய் மீண்டும்
எருவிலிருந்து வாழ்வு
எழுகிறது
மாதாந்தர சீட்டின்
கழிவுகளிலிருந்து
இலாபம் எகிறுவதைப்போல
எதை உண்ணலாம்
எதை உட்கொள்ளலாகாதென்பது
மருத்துவரின் பரிந்துரை
மேலதிகமானால்
பதின்மூன்றாவது மாடியிலிருந்து
நானும் தள்ளப்படுவேன்
பூமிக்கு
இந்த கோருக்குள்ளும்
வயிறுண்டு
செரிமானமுண்டு
வாழ்வுக்கும் வாழவைப்பதற்குமான
பரிவர்த்தனைகள் உண்டு
இதன்மீதுதான்
இன்னமும் நாங்கள்
உலவிக்கொண்டும்....

குரியனின் காதல் தோல்வி

வழமையே போல்
வெளிறிப்போன வானம்
கிழக்கின் விளிம்பில்
மூழ்கிப்போன கடலிலிருந்து
மூச்செடுக்க
பூங்கொத்துகளின் இடுக்குகளினாடே
பொன்னுருக்கி தெளித்தது
எல்லாமும் சிறுமைப்பட்டு
சுருங்கியதாய் கருதப்படும்
காலகாலமான இரவுகள்
தற்காலிகமான தீர்வுகளில் அமுங்கின
இருள் நன்கறியும்
பகவின் வேஷங்களை
காலையும் மாலையும்
கடக்கும் நிறப்பிரிகைகளை
மனிதர்கள் விலங்குகள்
விலங்குகள் மனிதர்கள்
மரணங்கள் பிறப்புகள்
பிறப்புகள் மரணங்கள்
இருப்புகள் இறப்புகள்
இருப்பினுள் இறப்புகள்
வெளிச்சத்திற்கும் வெறுத்துப்போய்
சேவல்கள் இப்போது
அதிர்ந்து கூவுவதில்லை
தாமரைகளோ
அதிகமாக கண்டுகொள்வதில்லை

முதலீடு

மனிதனுக்கும்
மனித நேசத்திற்கும் நடுவே
சமாந்தரமாக
இணை இரும்புகளில் பயணித்தது
குறுக்கறுத்த மரக்கட்டைகள்
ஆணிகளால் அறையப்பட்டிருந்தன
கதகதப்பும் விவரிக்க முடியாத
வாசனையும் அசெளகர்யங்களுமாய்
ரயில் பயணங்கள்
எப்போதுமே சுகமானது
தண்டவாளங்களை
கணக்கின் இலக்கம் பிச்காது
இணைத்து வைக்கும் நேர்த்தி
பிடி தளராத பிணைப்பு
அங்குல நகர்வும் அனர்த்தங்கள்தான்
நீண்ட செவ்வக மரக்குத்திகளினிடையே
குறுணிக் கற்குவியல்
கருப்பு வெள்ளை தவிர்ந்த
வர்ணங்கள் காணாத வாழ்வு
பகம்புல் ஒருபோதும்
தலைகாட்டியதே இல்லை
விரைந்தோடிக்கொண்டேயிருக்கும்
புகையிரதம்
காதல் பிரிவின் விசம்பல்கள்
கணவன் மனைவி பிரிவினைகள்
விட்டு விலகிப்போகும்
சகல படித்தரங்களினுடு பாவும்
கொஞ்சம் அசிங்கமானாலும்
மலமும் சிறுநீரும்
தற்கொலை முயற்சிகளும்
தற்காலிக சினைகிதங்களும்
முகவரி பரிமாறல்களும்

தரிப்புகளின் நடுவே நிகழ்ந்த
தாக்குதல்களும்
மரணங்களும்
ஓசையற்றுப்போன ஓலங்களும்
இந்த மரபனுக்கள்
குறுணிக் கற்பரப்பினிடையே
எப்போதும்
சேகரித்து வைக்கப்பட்டிருக்கும்
புற்களின் எஞ்சிய
பக்கமைப்புரட்சிகளும்
அறவே ஆழிந்தன
எது எப்படியாளாலும்
நரை காணாத பருவத்தில்
நானும் சூடியும்
யானை 'மார்க்' சோடாமுடிகளை
தண்டவாளத்தில் அடுக்கிவைத்து
ரயிலின் ராட்சத சக்கரங்கள்
நகக்கித்தரும் சில்லறைகளை
முதலீடாக்கி விளையாடி னோம்
எள்ளளவும் பயமில்லாது

எழுதியெழுதி மேற்செல்லும்...

மூன்று விரல்கள்
எழுதித்தீராத தரவுகளை
மை கசிந்த பேணாக்கள்
சீவித்தள்ளிய பெண்சில்கள்
தலை நொருக்கி
எழுதித்தராத தீர்வுகளை
மதில் சுவர்களில்
தெருக்கோடியில் சிதிலமாகி
காலத்தின்
கடைசி உதைக்கு காத்திருக்கும்
மஞ்சளாடித்த பழஞ்சுவர்களில்
கருப்பு.....அனேகமாக சிவப்பு
நிறங்களில்
கருத்து சிடைந்துகொண்டிருக்கும்
அர்த்தங்களாற்றுப்போய்
அனாமதேயங்களால்
எழுதப்பட்ட வாசகங்கள்
வெடித்துக் கிடந்தன
இன்றோ நாளையோ
நாட்களை
எண்ணிக்கொண்டிருந்தன
சுவர்கள்
குளுகுளு வர்ணாத்தில்
சினிமா.....அரசியல்.....
சினிமாஅரசியல்.....
பசை பூசிய சுவரோட்டிகளால்
நிவாரணித்தது
தெருக்கோடி ஜனநாயகம்

நேற்றைய போராளி!

மழைக் கை பிடித்து சில
அடிகள் நடந்தேன் வந்த
மலைப்பால் நடை குளிர்த்தேன்!
கழையைத் துணையாய் எந்தன்
கக்கத்துள் வைத்தேன் அந்தக்
களையால் உடல் தளர்ந்தேன்.
விழையும் திறன் மீண்டும்வர
விசையுந்திப்போய் நொந்து
வலியாலநிவழிந்தேன்.
நுழையும் வழி தெரிந்தும்...நூல்
நுழையாத ஊசியின் கண்
பிழையாலழிந்தொழிந்தேன்.
கனவாகி இவையாவும்
கழிந்தோடிப்போயின பின்
கன்டாவில் கால்பதித்தேன் வெறும்
நினைவாக இவையாவும்
நின்றுவிட....நீள்கனவின்
நினைவுகளை நான்மதித்தேன்.
அனல்வாதம் புனல்வாதம்
அடிப்பட்டுப்போனாலும்
அகதியாய்ப் பரிணமித்தேன்
இனவாதம் பிடிவாதம்
இவையெல்லாம் போய் இளகி
இதமாகிப் பரிமளித்தேன்.
வயதொன்று போகும் ஓரு
வருடம் கடந்தால்..... அது
வரலாறு..... என ஏகுமே!
நயமோடு நஷ்டமும்
நன்மைதான்.....என்றால் சில
நிம்மதிகள் வரவாகுமே.
பயனென்று வாழ்வினில்
பயந்ததென்றால்.....சொந்த

பந்தங்கள் உறவாடுமே
 சுயலாபத்திரையில்.....சில
 சித்திரம் தீட்ட உறவு
 உறவாமல் மனம் வாடுமே.
 உன்மத்தம்.... என் மத்துள்
 உழன்றுழன்று கடைந்ததில்
 உயிர் தயிரில் நெய்யானது.....இனி
 ஜன்மத்தில் உயிர்கொல்லும்
 என்னம் வலுவிழுந்தென்
 ஏகாந்தம் மெய்யானது
 வள்முறையால் தீர்வுகளே
 வாராதென்றோரநிவு
 வந்ததுகாண்.....பொய்யானது
 என்வரையில்....தோற்றுவிடும்!
 ஏதமிலாதென்னுள்ளில்
 எழுநம்பிக்கையானது.
 கண்கெட்ட பிண்பு.....வரும்
 கதிரவனைக் கண்டுவிட
 கனகாலம் வீண்டித்தேன்!
 பண்கட்டிப் பாட்டெழுதும்
 பயனிலதோர் பாவலனாய்
 பலகாலம் பாழித்தேன்
 வெண்கட்டியோடொருகால்
 வேள்விகளைக் கரும்பலகை
 வேர்க்கக் கடையளந்தேன்
 என் கட்டிலிதுதான்..... இதை
 இனிமூடு.....! ஆணியடி!!!
 என்றுநான் கண்வளர்வேன்!!!

காதல் நிலவே

கண்ணாழக்சியாடும்
குரியன் தயவில்
காணவொன்னா நிலவு
நடசத்திரங்கள்
நீலப்படுதாவில்
நிறைந்திருந்தன என்பது
என்வரையிலும் பொய்யே
காதல் மீதாப்பெறின்
பறுபறுக்கும் பழைய கட்டில்
எப்போதாவது
இடம்பெறும் உற்சவம்
இருளில் எழுந்து
இருளில் வந்து விழுவது
எங்களிருவரின் அன்றாடம்
நல்லவேளை
பள்ளியில்
அரிவரி இல்லாமல் போனது

கொல்லாமை தேர்ந்து கொள்

வின்முகட்டின் வெளிச்ச
விசாரணைகள் தவிர்க்க
வெண்சிறகடித்தன புறாக்கள்
மன்னின்
சமாதான சின்னங்கள்
சரமாரியாய்....எனினும்
அமாவாசையுள் போகும் அழிந்து
விமானம்
தரைதடி மீண்டும்
தலைதூக்கும் எத்தனங்கள்
இரைதேடி போகும் இனி
கரைமீறி
எங்கும் மனித
இழப்புகளோ அவலத்தின்
சங்கதும்...அகிலத்தை சாடும்
மங்கி
ஒளியிழந்தே போகும்
ஒருபோதில் மானுடம்
தெளிவாகும் போதை தெளிந்து
வெளியில்
மயக்கம் அறுந்து
மாய்மாலங்கள் தெரிந்து
இயங்கும் அறிவோடு இணங்கி
தயக்கம்
இல்லாதே வருகின்ற
இனிய புத்தாண்டிலேனும்
கொல்லாமை தேர்ந்து கொள்.

21 கிராம்

ஏழில் ஒன்றாகிய
ஏதோவொரு
நீர்ப்பறப்பில்
எக்காளமிட்டன
துவிச்சக்கரங்களாய்
அமாவாசையையும்
பொருட்படுத்தாது
தூரமறியாத
நடசத்திரம் ஒன்றின்
குப்பி விளக்கு
ஆழமறியாது
நீந்திக்கொண்டிருந்த என்னை
அடையாளம் காட்டியது
காலம் தவறிப்போன
கருஞ்சுவர்களில் எழுதியவை
மின்மினிகளாகி
மேலும் ஒளிக்கு
மெருகூட்டின
ஒளித்தோடிக்கொண்டிருக்கும்
துணை இரவிகளுக்கும்
அமிழ்ந்து போகாதேயென்று
எத்தி என்னித்தள்ளும்
“டொல்பிங்” களுக்கும்
நடுவே
தமும்பித்தியங்கும்
நானும்.....
இந்த மூன்று ப்ரம்மாண்டங்கள்
கரையேறியதில்
எஞ்சியது
வெறும் கையளவே.

ரகசியம்

முகில் தோகைகளின்
இடுக்குகளினுடே
விகசித்த வெளிச்சம்
சுவறிப்போய் கிடந்தன
நெடுஞ்சாலையில்
இருளின் ரணங்களுக்கு
வெஞ்சாமரம் வீசிக்கொண்டு
குழ்மிருட்டு
காலகாலமாக
பயாருகத்தின் சின்னமாகவே
சித்தரிக்கப்பட்டிருந்தது
கன்கள்
ஓசைகளை மட்டுமே
பார்க்கப்பழகிக்கொண்டன
தார்கள் சொரிந்து கிடந்த
வாழைப்பாத்திகளினுடே
உன்னுடையதும்
என்னுடையதுமான
அதர பரிமாறல்கள்
முதலிரவை நிராகரித்தன
அத்துமீறல்தான்
உணர்ந்தேன்
எங்கிருந்தோ சொரிந்த
எரிமழையில்
நாம் நிராதரவானோம்
மூடுபனி படுதாக்களின் பின்னால்
ரகசிய வெப்பத்தின் நிரவல்கள்
எனக்கும் உனக்குமானவை
வரட்டும் சூரியன்

இரசாயனவியல்

நடசத்திரங்களின்
கணவாயோழுக்கிள்
எச்சில் தெறித்ததில்
இரவியொளித்த கடல்
மொய்த்துக்கிடந்த
மோன இருளிலும்
பொய்த்து கிடந்ததாய்
போனதென நினைத்த
சின்னஞ்சிறு மீன்கள்
செதில்படிக ஓளித்தெறிப்பில்
இன்றும் ஒரு மாலுமி
ஏஞ்சிய மரக்கலத்தை
உந்தி உதைத்து என்றோ
இழந்துபட்ட துடுப்பை
நொந்து விசனித்து
நேரமிழக்காது
வாய்பிளந்தே வாழ்வின்
வளம்விழுங்கும் மாகடலை
ஆய்ந்து இருகரங்கள்
ஆரோகணத்திசையில்
இரைதேடும் பறவைபின்
இச்சை இரசாயனத்தின்
கரைசேர நாடும் கடன்.

மயிரிமையில்...

வலதுகால் பாதம்
எட்டிக்கடக்க விளைந்த
தலைவாசல்
தெருவோரத்
தார்நிறைந்து கறுத்த
நெடுவீதி
வாகனங்கள்
நேரமுணராது
படுவேகமாக பயணிக்கும்
நடுவெய்பில்
புழுதியெறிந்து போகும்
புழுக்கம் உயிர்நீரை உறிஞ்சும்
தருணமுணர்ந்த என் தந்தை....
நூற்றைம்பதாண்டு
நுவெரிய இதிகாச
மாற்றத்தை நிகழ்த்த
மனமொத்தார்
வீட்டின்
செங்கல் சித்தோடு
சிலாகைகளோ பணமரத்தின்
சங்கமத்தோடு
செமைநேர்த்தியாய்
கூடரா
அமைந்த பழையவீட்டை
அதிநீண செப்பனிட
முளைந்து சிலைத்துவிட....
முன் வாழ்ந்தோர் ஆத்மாக்கள்
என்னைத்தூக்கிப்போய்
எப்படியோ முப்பாட்டன்
சின்னதாய் சிருஷ்டித்து
சிற்பங்களும் பொழிந்த
பாலைமர் பெட்டகத்துள்
பதுங்கி கிடந்தேன்
ராணுவத்தின்
ஆலைக்குள் அகப்பா அரும்பு

கண்ணிமைக்கும் பொழுதில்...

கண்ணிமைக்கும் பொழுதில்
கடலின் அவைகள் கதை முடிக்கும்
சின்ன அரும்புகளோ
கரையில் விழிநீர் கதையெழுதும்.....
(கண்ணிமைக்கும்)
ஒலைகளை ஓடுகளாய் மாற்றியவர்
ஒரு நாள் ஒருபொழுதில்
ஒலங்களை வரவுவத்து ஓய்ந்ததென்ன
தரையில் ஆழ்கடலில்
மாளாத சோகத்தில் மலரும் பூக்கள்
மாறாது மாறாதினி வளரும் நாட்கள்....
இதில் மொழியென்ன
மதமென்ன
நிறமென்ன மனிதா.....
(கண்ணிமைக்கும்)
வறுமையிலும் வாழ்வினையே தேடியவர்
வளமே நாடியவர்
பிறவி பெருங்கடலை நீந்துமுன்னே
பின்மாய் ஆனவர்கள்
தெளிவில்லை என்னிக்கை
தெரியாத நம்பிக்கை
இனியில்லை இனியில்லை
இதுதான் உண்மை....
இதில் மொழியென்ன
மதமென்ன
நிறமென்ன மனிதா.....
(கண்ணிமைக்கும்)

காற்றடிக்கிறதே...

காற்றடிக்கிறதே.....
மழையடிக்கிறதே.....
காவலென்னும்.....
முள்வேலியிலே.....நம்
கதை முடிகிறதே.....
உயிர்கணவழிகிறதே.
(காற்றடிக்கிறதே)
நீள்வயலின்.....நேர்கோடுகளில்.....
நெடும்பாதை நடை நடந்தோம்....
ஆழ்கடலின்.....அலை மேடுகளில்.....
அனுதாபத் திரை கடந்தோம்.....
குயிலிழுந்த பாடல்களாய்
கோவிழுந்த குருடர்களாய்
மயிலிழுந்த ஆடல்களாய்
மயங்குகின்ற வாழ்வினிலே....
(காற்றடிக்கிறதே)
நாம்பிறந்து தவழ்ந்த நிலம்....
நாம் நடந்து கடந்த புலம்....
சாம்பல் பூத்த மேடானது....
ஆம்பல்களும் நாணல்களும்
ஆள் மயக்கும் மல்விகையும்
நாட்குறிப்பில் ஏடானது.....
தோள்கொடுத்தோம்.....
துயர் தீருமென்றே....
தொடுவானை தொட முயன்றோம்....
வாழ்வினிலும்.....
சிறு தாழ்வினிலும்.....
வருநாளை நினைத்திருந்தோம்.....
குயிலிழுந்த பாடல்களாய்
கோவிழுந்த குருடர்களாய்
மயிலிழுந்த ஆடல்களாய்
மயங்குகின்ற வாழ்வினிலே....
(காற்றடிக்கிறதே)

கண்ணுக்குள் ஆடும் நாட்கள்

கண்ணுக்குள் ஆடும் நாட்கள்
காட்டினுள்ளேயும் பூக்கள்.....
சந்தோஷப்பாட்டு கேட்ட காலங்கள்.....
வண்ணத்திரயில் என்றும்
வாழும் இலக்கியமாய்.....
சிந்தைக்குள் சொட்டும் தேன் துளிகள்.....
(கண்ணுக்குள்)
வெந்து தணிந்தது பூமி....
வெற்றிகள்.... தோல்விகள்....வேறினி....
நொந்து கழிந்தது போதுமே....
நோக்கு இருப்பினை நாடுமே.....
வந்த பாதை வரலாறுதான்....
வாழும்நாளில் மனம் ஆறும்தான்....
இந்த நாள் அந்த நாளே....
இலக்கணமாகும் என்றுமே....
(கண்ணுக்குள்)
தூரவெளிப் பறவை போலவே...
தோன்றி இருள் கடந்து போகுமே....
பாரங்கள் நெஞ்சில் எந்த நாளுமே....
பாதை தொடர்ந்து வந்து வேகுமே....
காரணங்கள் பலவாயினும்....
காரியங்கள் நடந்தேறுமே.....
போரென்னும் பொய்களும் ஓயுமே.....
பொன்னான காலங்கள் தோன்றுமே....
(கண்ணுக்குள்)

வார்ப்பு

ஓருவழிப்பாதையில்
ஒடிய காலங்கள்
ஓய்வதுவும் எந்தநாளோ?
கருவிலிருந்தே
கால் விணளையாடி
களித்த நிலம் கனவாகுமோ?
கானலை நீராய் மனவெளியில்
காணலெனும் நிலை
கனவாயாகுமோ?
வெளிலை ஆழ்மனம்
வெறுத்தே போகுமோ?
வெந்தநிலை மாறுமெந்த
வேளையோ?
காத்திருப்போம்....தினம்
பார்த்திருப்போம் எங்கள்
பாதைகளில் பூக்களாமோ?
கருவிலிருந்தே
காலமெல்லாம் மழை
காணா பூமியும்
கனவாய் ஆகுமோ?
பருவ நிலைகளில்
பயணம் போகுமோ?
பனிமழை மாறுமெந்த வேளையோ?
நேற்று நடந்தவை
நிழலாயிருக்கட்டும்.....
காற்று தரும் தென்றவாமோ?
நேத்திரங்கள் தரும்
நீரலைகள் எம்மை
வார்த்தெடுக்கும் அன்பிலாமோ?
ஓய்வதுவும் எந்தநாளோ?

பயணம்... பயணம்...

நதிகளின் பாதை வழியே
பயணம்...பயணம்...பயணம்
நாளூர் நாளூர் மன வெளியில்
சலனம்...சலனம்...சலனம்
ஸ்ருதியில்லாத வெறும் பாடல்
ஸ்வரமில்லாத இசைத்தேடல்
சுகங்களை தினம் அணைத்திட தவிக்கும்.....
உறவுகளொன்றும்.....

(நதிகளின்...)

எனதுயிரன்னுக்களிலே
இசையானாய் நீ...
எனதுணர்வுயிர் ஊறியே
மகனானாய் நீ...
தினமொரு மழலையின் பொழுதுகள்
தீட்டிய நாட்களின் கவிதைகள்
என்னைவிட்டு எங்கேயோ
ஏகாந்த பெருவெளியில்
மின்னலென மறைந்தோடும்
மயக்கமென்ன.....

(நதிகளின்)

நீரலை மீதாரு தாமரை
இலையினைப்போலொரு வாழ்வு
நீ இல்லை என்பது என்வரை
நெஞ்சினிலே பெரும் ஆய்வு
நாட்களிலே குற்றமில்லை
நாளொருவன் பட்ட நிலை
கேட்பதற்கும் காண்பதற்கும்
குரவில்லை உரு இல்லை
என் மகனே....

பனிவழி பழகிய தேசம்
பகவிரவாகிய நானும்
தனிவழி போகிற போக்கில்
தயக்கமென்ன.....
மயக்கமென்ன.....
(நதிகளின்)
(இந்த இசைப்பாடல் உயிர் வேறுறந்து
எங்கேயோ ஒரு முகாமில் உறவிழந்து
நொந்து கிடக்கும் தந்தையாகிய
என்மதிப்பிற்குரிய கவிஞருக்கு.....)

நெஞ்சினிலே நீ

நெஞ்சினிலே நீ
நிலைத்திரு தென்றலே
ஸ்வாசமே உன்னைத்தான்
நேசித்தேன்
நேற்றைய நாள்வரை
நேத்திரங்கள் வழி
பார்த்திருக்கும் அன்பை
யாசித்தேன்..... (நெஞ்சினிலே நீ)
நிழல் வளர்ந்து மிகையானது
நினைவுகளில் சிறையானது
எழில் வசந்த காலங்கக்கேளா
எழுவான வில்லானது

நிழல் வளர்ந்து மிகையானது
நினைவுகளில் சிறையானது
எழில் வசந்த காலங்கக்கேளா
எழுவான வில்லாகி..... வண்ண
நிறங்கள் கனவானது.....அந்த
நிஜங்கள் கலையாதது
வானம் கடல் தாண்டிவரும்
வடிவங்கள் மாறாதது..... (நெஞ்சினிலே நீ)
உன்க்காக ஒரு பொழுது
எனக்காக மீண்டுமொரு
பொழுதான போதினிலும்
புதிதாக நாளை வரும்..... நும்
இளமை மீண்டும் எழும்.... வந்த
இறைமை வாழ்வின் வரம்
ஆறு கடல் தாண்டியென்ன
ஆளுமைகள் வேறுன்றும்.... (நெஞ்சினிலே நீ)

ஒரு சுயதரிசனம்

தரைமார்க்கம் ஆகாய மார்க்க மாக
தப்பிவந்து கண்டாவில் தஞ்சம் கேட்டு
திரவியங்கள் தேடவென காலை மாலை
தினமுமிரு வேலைகளை செய்து கொண்டு
அரைவிலையில் மலிவாக ஈற்றன்...பேயில்
ஆடைகளோ டேனையவை வாங்கிச் சேர்த்து
நரைகானும் முன்பேயோர் நங்கை தேடி
நானும் அவைகின்ற கதை நிறைய உண்டு
இலக்கியத்தின் மீதுபெரு நாட்டம் கொண்டே
இயன்றவரை படைப்புகளை தந்து முன்னம்
கலக்கியதோர் காலம்...எழில் வசந்தம் போல
கனவாகி மெல்ல அது கலைந்து போகும்!!
புலரும்...ஒரு விடியலென தேடிக் கொண்டு
புயலாகிப்போனதோரு காலம் உண்டு
பலரும் ஓர்காலத்தில் சிவப்பில் தோய்ந்து
பார்தவர்கள்தானே...ஒர் பலனும் இல்லை
ஆடியிலே அன்றொருநாள் வந்து போன
அவைங்கள் கண்டதனால் ஆத்திரத்தில்
காடு மலையென்றலைந்து களைத்துப்போய் பின்
கண்டபடி பரதேசி போல் திரிந்து
தாடியுடனே வெறுமை வளர்த்துக் கண்ட
தார்மீக கோபத்தில் கண் சிவந்து
நாடியதோர் சிகப்புநிற சாயம் போக
நாடுகளாய் அவைந்ததுவும் நிறைய உண்டு
ஆடுமாவை கொன்றுவிட்டு வாழ வேண்டும்....
அதிலுமொரு குலைநடுக்கும் குளிரும் வேறு....
ஏன்தானிவ்வாழ்க்கை என எண்ணிப் பார்த்தால்
ஏக்கந்தான்....முன்நாளில் மூல்லைப் பூக்கள்....
தேனிதெளித்த காலங்கள்...கவலை...துன்பம்...
தெரியாத நேரங்கள்....நெஞ்சில் இன்றும்
தோன்றிமறைகின்ற கணமெல்லாமே ஒர்
தூர வெளிப் பறவைகளாய்....வட்டம் போடும்.

பொறியியலாளன்

சிறியதும், பெரியதுமாய்
இயந்திரங்கள்.
ஒன்றன்பின் ஒன்றாய்.....
நாளை வாங்கி
தொலைக்கப் போகிறவனுக்காய்....
ஏதோ ஒரு பொருள்
வந்து விழுந்தபடி.....
எனக்கு வேலை
எண்ணி அடுக்குவது.
நாளைய மனிதனின்
தலைகளில் அரைப்பதற்காய்
இந்த மின்காய்கள்
இரவோடிரவாக.....
எண்ணி அடுக்குவது
எனக்கு வேலை!
அஞ்ச டாலரில் ஆரம்பித்தவன்...
இந்த மூன்றாண்டுகளில்
எட்டு டாலர்களை
எட்டிப் பிடித்து விட்டேன்!!!
இந்த இயந்திரங்கள்
இந்த மனிதர்கள்
எல்லாம் எனக்கு
ஒன்றாய்த் தெரியும்
சம்பளத்தினத்தில்
நம்பிக்கைகள் விரியும்!
வெள்ளிக் கிழமைகள்
வேகமாய் பறக்கும்...
இயந்திரங்களின் சப்தத்தைக் கூட
சுரம் பிரித்துப் பார்க்குமென்
சங்கீத அதிர்வுகளால்
இன்னமும் எனக்குள் நான்

செத்துத் தொலைக்கவில்லை.
பரந்து பட்டிருக்கும்
மக்களின் காதுகளை
அலங்கரிக்கப் போகும்
அர்ச்சனை பூக்களை....
என்னி அடுக்குவது
எனக்கு வேலை.
வேலை முடிந்து
வீட்டுக்கு வந்த பின்
வெங்காயத்தை சமையலுக்காக
உரிக்கும் போதும்...
நறுக்கும் போதும்...
என்னியே உரிப்பேன்....
என்னியே நறுக்குவேன்....!
சாப்பிடும் போதும்
தூங்கும் போதும்
நனவிலும், கனவிலும்
என்னியபடியே.....!!!
எனக்கு வேலை
என்னி அடுக்குவது.

ஒட்டம்

ஓழுகிய விந்தின்
கடைசித்துளி உலருமுன்பு
சிலுவைக்கும்...சீருடைக்கும்
பயந்துபோய் ஓடிவிட்டேன்
ஆணிகளைத் தூக்கிக்கொண்டு
அவர்கள் தூரத்தியும்
அறைய முடியவில்லை
ஒரு எல்லைக்குமேல் துப்பாக்கிகள்
வலுவிழந்து போயின
ஆணிக்குத் தப்பி விட்டேன்
முள்முடிக்கும் தப்பி விட்டேன்
இராட்சத் 'பூட்டு' கஞக்கடியில்
இறந்து படாமலும் கூட....
இங்கேயோ.....
வான்கோழிச் செட்டைக்குள்
பத்திரமாய், பாதுகாப்பாய்
தொடரும் வாழ்வு
கனவுகளில் சாப்பாடு
கையோடு தாம்பத்யம்
மனச் சூட்டினின்றும்
பாதுகாத்துக் கொள்ளா...
ஆணச் செருப்பை
அணிந்து கொண்டேன்
பொய்யென்று புரியுங்கால்
போதைத் துணையிருப்பு
'டாலர்' சீறகடித்து
பொய்வானை வட்டமிட்டேன்
மலத்துக்குள் திளைக்கும்
வண்டாக.....
உருண்டோடும் காலம்
நாளாக நாளாக
ஆணைகளை தூரத்திக்கொண்டு
ஆணிகள் மட்டும் வந்தன

ஒவ்வொன்றாய்...முதலிலும்
என் உடலின் ஜீவ அணுக்களுக்கு
சமமாக முடிவிலும்....
மீண்டும் ஓடவாரம்பித்தேன்
என் சிறு பியந்து போய்
செருப்பு அறுந்து போய்
ஒரு எல்லைக்கு மேல் என்னால்
நகர முடியவில்லை.....
உயிரணுக்கள் ஒவ்வொன்றிலும்
ஆணிகளாய் அறைந்தன.

மரணநாள் தெரிந்தால்...!!!

அழைப்பிதழ் அனுப்பவேன்
சொந்தம் பந்தங்களுக்கு
சொல்லியனுப்ப மாட்டேன்
நண்பர்களுக்கு மட்டும்....
நண்பர்களிலும்....நல்ல
நண்பர்களுக்கு மட்டுமே.
பொறுக்கி எடுத்த பொறுக்கிகளுக்கே.
தினசரி மாஸலயில்
'மெத்ரோ' முகப்பில்
வயலின் வாசிக்கும்
மாணசீக குருவுக்கு....
நிச்சயமாய் அழைப்புஷ்டி
சில்லறை இல்லாதேனும்
சிரித்துக்கொண்டே இசைப்பான்.
சாவுக்கு முதல் நாள்
ஒரு சிறு 'பார்டி'
செனக்கியமாயிருந்தால்....
சந்தனக்கட்டை
சரிப்பட்டு வராவிட்டால்
'ஈக்கிள் டயர்'
ஏனெனில் நாளெனாரு
இந்து!?!?
இயக்கத்தைப் பொறுத்து
குருவிகள் உட்கார்க்கூடிய கம்பம்....
அல்லது குஞ்சமீன் விளையாடும்
கடவின் ஒரு பகுதி
மூன்று நாட்கள் தாங்கக்கூடிய
முகச்சவரம் செய்துகொள்வேன்
வேஷ்டி சட்டை.....
வாசனைக்குப் பன்னீர்...
அடுத்த 'ட்ரான்ஸிற்'
எதுவென்று தெரியாதே?

சாப்பாடு?.....வேண்டாம்
எனக்காக ஒரு இடியப்பம்
இந்தப் பிரபஞ்சத்தில்
இல்லாதே போய்விடுமா?
நானாகவே போய்
பெட்டிக்குள் தூங்கும்
நாள் மட்டும் தெரிந்தால்.....
கடன்களை
கடன்பட்டாவது
அடைத்துவிடுவேன்
எனது தலையெழுத்தை
வாசிக்க முடிந்திருந்தால்
தலைப்புச்செய்திகளை
தூக்கியெறிந்திருப்பேனே?
எனக்கு யாரும்
மரண தண்டனை
விதித்திருக்க மாட்டார்கள்.

ஒரு Academicஇன் ஆதங்கம்

போன முதல்நாள்.....
புதுப்பழக்கம் என்றாலும்
ஆனவரை பாடுபட்டேன்
ஆஹா.....அனுபவம்தான்!
வெங்காயத் தோலுரிக்க
வெகுநேரம் ஆனதென
அங்கொருவன் கோபித்தான்....
அதற்கும் நான் புதுச
கிழங்கின் தோல் சீவுங்கால்
கிழுகிழுப்பாய்த் தானிருக்கும்
முழங்கையில் லேசாய்
முதுகிழுமோர் மெல்லியதாய்
வலித்தாலும்....
மெல்ல வழக்கத்தில் கொண்டுவரல்
பலிக்காதோ.....பார்ப்போம்!
பத்துமணி போல
'மப்பா' அடிக்கையில் ஓர்
மகத்தான் கலை நுட்பம்
தப்பாமல் செய்தால்
தாக்காது இடுப்பதனை
இல்லையேல் உபத்திரவம்
இதுவெல்லாம் பெரிதில்லை
நானூறு பாகை....
நரகக் கொதிநிலையில் தானூறி
வருகின்ற பீங்கானும், கோப்பைகளும்.....
முக்காலம் தானுணர்ந்த
முனிவர்கள்தாம் வளர்க்கும்
அக்னியின் கர்ப்பத்தில்
அவை சுத்தமாகி வர.....
கையால் தொடழுடியா
கறுமம் பிடிச்ச கொதி....

மெய்யாலும் குடேறி
மெவிகின்ற நேரத்தே....
குளிர்பதன அறையினிலோ
குதாகலந்தான்.....
பழவகைகள்...தளிரிலைகள் தின்று
தாகம் தணிந்திடலாம்
Cook மாரின் பேயறுவை.....
குறிப்பறிந்து சிரித்தாலோ
அற்புதமாய் ஒருணவு
அன்பளிப்பாய் வீற்றிருக்கும்
சற்றே இளைப்பாறி....
Saladeஜூ...ஓர் கைபார்த்து
மீன்டும் உயிர் பெற்று
Machine அருகே போனாலோ
கோப்பை நிறைந்து
குவிந்து வழிந்திருக்கும்
சாப்பிட்ட யாவுமே
சடுதியில் மறைந்துவிட
தட்டில் கிடப்பதைத்
தட்டிவிடும் போதெல்லாம்.....
பட்டப்படிப்பின்
சான்றிதழ்களாய் தெரியும்!!

நிதர்சனம்

தத்துவங்களால்
தத்தெடுக்கப்பட்டவர்களுக்கும்
தத்துவங்களிலிருந்து
தப்பித்து வந்தவர்களுக்குமிடையே
தர்மயுத்தம் நடக்கிறது!
முரண்பாடுகள்...
சரிவுகள்...
சலிப்புகள்...
சிலர் தலைமறைவு...
பலர் தலைகள்மறைவு...
நண்பனே!
காற்று எனது
கவிதைகளை
சுமந்துகொண்டு
கைவீசி நடக்கும்!
சிருஷ்டிகளை
சீவியத்தில் நேசித்தவன்
மரணத்தின்பின்
சிருஷ்டிக்கப்படுகிறான்!
தோழமையைநேசித்தவன்
தோள்களில்
சுமக்கப்படும்போதுதான்
உபிரத்தெழுகிறான்.
சிறகுகளை
உதிர்த்துவிட்ட பிறகுதான்
பறக்கவே ஆரம்பிக்கிறான்!
ஆம்!
இந்த ஆயுதவேதங்களால்
வரையறுக்கப்பட்ட
துப்பாக்கித்தீர்வுகள்
தூர்ப்பாக்கியமானது!
இருப்பினும்
இருப்போம். இருப்போம்!
காற்றிலிருக்கும்
எனது சொற்களை
காலம் மீட்டெடுக்கும்!!!

கைரேகை

உள்ளங்கையில்
கொத்திக்கொத்தி தின்றன
குருவிகள்
நம்பிக்கையோடு
ஆயுள் ரேகையைப்பற்றி
நாங்கள் ஓன்றும்
பேசிக்கொள்ளவில்லை

போலிகள்

சில சுகங்கள்
நிம்மதிகளைப் பிரசவித்துவிட்டு
நிஜங்களை மறுதலித்த நிழல்களாய்
உண்மைபோலும் பொய்களை
உதிர்த்துவிட்டு
குறைமாத சுகப்பிரசவங்களில்.....
நிரந்தரத்தைத் தேடும்
அவல ஆத்மாக்கன்
எளிய தெருக்களில்.....
புழுதிதோய வரும் சிறுவனைப்போல்
கழுவினால் போய்விடுகிற மனோபாவம்
சித்தாந்த வாசல்களை
இறுக மூடித் தாளிட்டுவிட்டு
சிந்தனைச்சிறு விரிக்கும் சீவன்கள்
அரசியல் அரிதட்டுக்குள்
அகப்பட்ட குறுணிகளாய்
இவர்களின் அந்தரம்
அடுத்தவன் அந்தரங்கத்தையே
குறையாடி விடுகிறதே
காலம் புகைத்தெறிந்த
குறைச்சுருட்டுக்களாய்
பிரபஞ்சம் முழுதும்
இவர்கள்.....இவர்கள்....

அகதி

கிழித்துப்போடுவதற்கு
திகதிகள் இல்லாத
கழிந்து போவதற்கு
நாட்களில்லாத
ஒரு பொழுதில் நானிருப்பேன்
வரைபடமே இல்லாத
தேசத்தை நான்
ஆண்டு கொண்டிருப்பேன்
நிற்பதற்கும் நடப்பதற்கும்
நித்திரைக்கும் பதுங்கவும்
பூமிப்பரப்பில் நான்
உபயோகிக்கும் நிலமெல்லாம்
அவ்வப்போதில் எனது
ஆனாகைக்கு உட்படுகிறது
என்வரையில் மாறுவது
ஆட்சியல்ல...தேசமே
பேச்சவழக்கிலுள்ள
அத்தனை மொழிகளிலும்
மழலையையே பயிலுவதால்
ஆட்சி மொழியாக
அதுவே அரசோக்கம்
பருவகாலங்கள்
பலவாறு மாறும்
வாழ்வின் பருவங்கள்
வலுவிழிந்து போகும்
எப்போதாகிலும்
இரத்தபுஷ்டியோடு
மனித நாதத்தை
மீட்டிக்கொண்டிருப்பேன்
பெரும்பாலான கணங்கள்
இயந்திரமானாலும் கூட....
இலைகளைத் தூக்கிக்கொண்டு
மரம் மட்டும் புலம்பெயர்கிறது
உதிர்வதற்குப் பயந்துபோய்.

கண்கெட்டபிறகு...

காதலியே!

தனிமைத் தெருக்களில்
உன் மெல்லிய விரல்களுக்குள்
கை கோர்த்து நடக்கையில்
என் நெஞ்சு நிமிர்ந்திருந்தது!
அப்போதெல்லாம்
மலரைத் தொட்டாலும் குத்துமே!
உன் இதழ்களின் சிவப்புக்கு
எப்போதாவது
இரத்தத்தை உவமை சொன்னதுண்டா?
சொன்னால் வலித்திருக்கும்
உன் பாதம் பதிந்த தெருக்களின்
புழுதி கூட
என் சுவாசத்தின்
சொப்பனங்களாகியிருந்தன
நீ சிரித்தபோது
என் சுற்றத்தை நேசிப்பதாக
பெருமைப்பட்டுக் கொண்டேன்
என்னோடு பேசியபோதோ
இந்த ப்ரபஞ்சத்தையே
காதலிப்பதாக
இறுமாந்திருந்தேன்
இன்று
நானேனிப்படியானேன்?
துப்பாக்கிக்குள்
விரல்களை கோர்த்தபடி
குழந்தையைக்கூட
கொன்று தள்ளும்
குரூரம் எனக்குள்
எப்படியா வந்தது?

இரத்தத்தில்
தாகம் தீர்த்தபடி
பினங்களுக்குள் தடம் பார்த்து
கூனிக்குறுகி
நடக்கும் போது
ஓன்று மட்டும் புரிகிறது
அன்பே.....
நான் உன்னைத் தோற்கவில்லை
வரலாறு
என்னைத் தோற்றுவிட்டது

நம்பிக்கை

இந்த வாழ்க்கைக்கு
இருப்புத்தான் அடிநாதம்
நான் சமந்து திரிகின்ற
வினாக் குறிக்கொல்லாம்
கடிகார முட்களில்
தொங்கிச் சமூல்கிறது
காலம் பதில் சொல்லும்
காலம் பதில் சொல்லும்
இந்த வாழ்க்கைக்கு
இருப்புத்தான் அடிநாதம்
விடைகள் கிடைக்காமல்
விகாரமாய் போனவர்கள்
விகாரம் தவிர்க்கவென
விசாலமாய் பார்த்தவர்கள்
விசாலமாய் பார்த்தனால்
விலாசம் தொலைந்தவர்கள்
நல்ல மனிதரெல்லாம்
கேள்விக் குறிகளுக்குள்
குறுகிக் குனியாது
குடும்பச் சட்டிக்குள்
குதிரையோடப் போனார்கள்
மரணத்தில் வாழ்ந்த சிலர்
மௌனத்தில் வாழ்ந்த சிலர்
மௌனம் மரணித்து
மயக்கத்தில் வாழும் பலர்
எல்லாப் பொழுதினிலும்
இந்த உலகின்
எங்கோ ஒரு மூலையில்
உரத்த குரவெடுத்து
எவ்னோ ஒருவன்
மனித சுதந்திரத்தை
வலியுறுத்திக்கொண்டே இருப்பான்!

அஸ்தமனம்

இந்த வரலாற்றில்
இது புதிது! இது புதிது!
மேற்கினிலே எங்களது
குரியனின் அஸ்தமனம்
வைகறையின் உதயத்தில்
வாழ்வு நிமிருமென்ற
பொய்களினை என்றோ
புதைத்துவிட்டு நிகழ்கால
குரியனைத் தொலைத்து
குனியத்தில் வாழ்வு
காரிருளாய் எங்கும்
காற்றலையில் பேரிரைச்சல்
மெளனங்கள் மெளனித்து
மணித்துளிகளின் விரைவு
யெளவனமும் வாலிபத்தின்
யாத்திரையும் சில கணவும்
வேகம்....வேகத்தின்
விளைவினிலும் ஆழ்மனது
நோகும் படிக்கந்த
நொச்சிமரக்காற்று....கண்
கூசம் படிக்கந்தத்
திசையெல்லாம் பெருவெளிச்சம்
ஆற்றின் சலசலப்பு
அனிற்பிள்ளை விளையாட்டு
“நேற்று” மறுபடியும்
நிகழ்காலத்தே தெரியும்
சுற்றிலும் பொய்களைச்
சுமந்தபடி ஓர் பயணம்
கற்பளைத் தேரேறி
கடிதங்களில் ஊர்வலம்
கொந்தளிக்கும் மனக்கடவின்

கோர அலை வீச்சு
இந்த வரலாற்றில்
இது புதிது இது புதிது!
நிற்கும் நிலமும்
நிரந்தரமாய் தெரியவில்லை
நித்தம் மனக்கலக்கம்
நிழல்தேடும் ஓர்தவிப்பு
சுற்றும் பிரிந்து
சுகம் மறந்து நிம்மதிகள்
அற்றுப்போய் விட்டதனால்
ஆத்மாவில் வக்கரிப்பு
இருப்பின் நிலைப்பாடு
இற்றுப்போய் விட்டதுவோ
கருத்த மேகம்
ககன வெளியில் நிறைந்து
இருளாகி....இருளாகி.....
எல்லாமும் பேரிருளாய்....

ஒலிம்பிக்கஸ் 88

அதிகாலைக் கடிகாரம்
அலறியதும் கண்விழிக்க
நதியாவின் படம்போட்ட
நாட்காட்டி முழுவியளம்
எப்படியோ பாத்ருமை
எட்டியதும் குகன் நிற்பான்
“இப்பத்தான் எழும்பிறியே?”
ஏரிச்கல் வருமெனக்கு
ராத்திரியான் ரெஸ்ரொரண்டை
ராகத்துடன் இறக்க
ஆத்திரத்தில் மூச்சை
அடக்கியே பல்துலக்கி
காலைக் கடனை
அரைகுறையாய்த் தான்முடித்து
பாலைக் கொதிக்க
“பார் மச்சான்...” என்று சொல்லி
ஆலைக் கரும்பாய்
ஆடைகளுக்குள் நுழைந்தால்
வேலைக் களைப்பால்
வெள்ளாப்பில் வந்த நவம்
முனகித்திரும்பி
முறுகுவதும் கேட்கும்....அட....
தினமுமிது உள்ளகதை
தீர்க்க முடியாது
தொலைக்காட்சியை முடுக்க
சனல் பத்தில் சய பத்து
தலை காது மூடிகளை
தயார்நிலையில் வைத்துவிட்டு
காலனிகள் போடவந்தால்
காலுறைகள் கமகமக்கும்
“நாளையிலை தோய்ப்பம்”

நேரம் பறக்கிறது.....
 மணிக்கூட்டைக் கோபித்து
 மாறும் இருப்பில்
 ஒளிக்கோடு தெரியவர
 "ஓஹோ...தான் இன்றைக்கு....
 மூன்று நிமிசம்
 முடிஞ்சோண்ண காட்டடித்தால்
 மாண்டுபோம்...சம்பளத்தில்
 வெட்டித்தான் செக்...தருவான்"
 பாலைக்கொதிக்கவைத்து
 பக்குவமாய் ரீ போட்டு
 வேலைக்குப்போக முதல்
 வெகு சுவையாய் பருகுவதை
 "நாளைக்குப் பார்ப்போம்...
 நட" என்றென் மனம்சொல்ல
 பறந்தோடி...மாடிப்
 படியில் தடதடத்து
 விரைந்தோடும் வாகனங்கள்
 விலத்தி...மானுடங்களுடன்
 கரைந்தோடி...மெற்றோவில்
 கால்பதித்து மூச்சிரைத்து
 ஆலையின் சங்கூத
 அரைநிமிடம் முன்னோடி
 காலைவணக்கம் சொல்லிக்
 காட்டடித்தால் எனக்குள்ளே
 பாலைக்குடிக்காமல்
 பறந்து வந்த சோகத்தை
 நாளை வரப்போகும்
 சம்பளமே தீர்த்து வைக்கும்!

உயரப் பறந்தாலும்...!

உயரப் பறந்தாலும்...!
என்னுடைய 'ரூம்மேற்'
எடுத்தெறிந்து பேசுகிறான்
அன்பிலதான்! என்றாலும்
ஆத்திரமாய் வருகிறது
எட்டாயிரம் டாலர்
எங்கெல்லாமோ அலைந்து
வட்டிக்கு 'நோல்' பண்ணி
வாவென்று கூப்பிட்டால்
கட்டுரையும் கதையும்
கண்டறியாக் கவிதைகளும்...!
என்ன மயிருக்காய்
இங்குவந்து சேர்ந்தனி? பார்....
உன்னோடு வந்த
உதயனோ ஆயிரத்தை
எழுபதுக்குத் தூக்கி
எறிகின்றான்...தன்னுடைய
வழுக்கைக்கும் மயிர்நட்டு
வசந்தியையும் கூப்பிட்டான்!
ஊரறியக் கைப்பிடித்த
உன்றை மனிசியையும்
பேரவைத்து விட்டு வந்த
பச்சைக் குழந்தையையும்
கூப்பிட்டு வாழுக்
கொடுத்துவைக்கவில்லை...நீ
சாப்பிட்டாலென்ன
விட்டாலும் எனக்கென்ன?

சாமர்த்தியம் இல்லாச்
 சம்சாரி நான் உண்மை!
 நாமட்டும் இருக்கிறது
 நாளென்முத வில்லையென்று
 எவ்வளையா செத்தான்
 எப்படியும் தமிழ் வாழும்
 அவனவனுக்கோ இங்கே
 ஆயிரமாய் அலுவலுண்டு
 கண்டாவில் வந்து
 கடிகார மாகிவிட்டான்
 மனதாலே வாழுகின்ற
 மடையன் நான்....போலிகளாய்ப்
 போக முடியாது
 பொங்குவதும் போவதுமாய்
 வேகித் தவித்து
 வெம்பிக்கொண்டிருப்பவன் நான்
 எப்படிநான் இவனுக்கு
 இதையெல்லாம் புரியவைப்பேன்
 அப்படியே புரிந்தாலும்
 அவனேற்க மாட்டானே....
 "பேனாப் பிடித்து
 பேப்பரில் நீ கிறுக்கித்
 தானா இனமேல்
 தமிழீழம் தோன்றிவிடும்?"
 "இந்தக் கண்டாவில்
 இருந்த இரண்டாண்டுகளில்
 வந்த கடன் தீர்த்தாய்
 வேறென்ன....இன்றைக்கும்
 மாசம் முடிந்தவுடன்
 'மெற்றோ பாஸ்' வாங்கவென
 காசு கடன் கேட்பாய்
 கவிஞரா...உனக்கென்ன....

நாளொருவன் இரவு பகல்
நாரி எலும்புடைய
ஆனவரை பாடுபட்டு
அஞ்ச பத்து பார்ப்பதினால்
உன்னையும் நான் தாங்குகிறேன்
உனக்கென்ன...கனவுகளில்
தென்னை விரித்த
திரைகடலும் தோணிகளும்....!
செத்தாலும் இனிமேலிச்
சென்மத்தில் இவனிடம்போய்
பத்தும் இருபதும்
பணம் கேளேன் என்பதனை
சத்தியமாய்ச் சொல்லுகிறேன்....
சத்தமாய் சிரிக்கின்றான்....!!!

திரும்பிப்பாராதே

சித்தப்பன் சித்த கவாதீஸமில்லாதே
செத்துப்போய்ச்சேர்ந்தான்
மோட்ச அறைக்குள்ளே
உடல் மீடக நானும்
உடனிருந்த நண்பனும்
திடமிழுந்து போனோம்
முடைநாற்றம் தாங்காது
மூச்சடைத்தும் போனோம்
முடிவிலொருவாறு தேறி
பேச்சடைத்துப்போன
பின்மொன்று சீமெந்துக்
கட்டிலில் நெடுஞ்சாண்
கிடையாய் கிடந்தது
வட்டிலில் சோற்றோடு
வாசிப்புப் பழக்கத்தை
ஊட்டி வளர்த்த
உற்சாக கருவுலம்
நீட்டிக்கிடந்தது
நிர்வாணக்கோலத்தில்
முடிவாக மரணத்தின்
முகவரியில் சேர்ப்பித்த
கடிதத்தை எடுத்துப்போய்
காட்டிலெரித்துவிட்டு
மூன்று குடநீர்
முழுக்கில் உறவறுந்து
தோன்றும் மாயைகளில்
தேம்பியழுது பின்னர்
மடத்தடிபிலிருந்து
மீண்டும் அகம்நோக்கி

நடக்கையிலே காலம்
 நகைத்து பல ஆண்டு
 நகர்த்தி தள்ளியது
 நடந்த நிலமெல்லாம்
 தகர்ந்து புல் ழன்டு
 தழைத்து செழித்தன
 நெருஞ்சி முட்கள்
 நிலபாவடை விரித்து
 வருந்தி அழைத்தன
 வா.....சா.....என்று
 ஊட்டி வளர்த்த
 உறவுகளும் நட்புகளும்
 நீட்டிப்படுத்து நெடுந்தூக்கம்
 கால் தடக்கி
 வீழ்ந்தால் ஒரு பிணம்
 விரைந்தால் பல.....நாங்கள்
 வாழ்ந்த காலத்தின்
 விளையாட்டுப்போட்டிகளில்
 தடை தாண்டிப்பாய்தல்
 தங்கத்தை வென்றுதரும்
 நடை தாண்டி நாடேகி
 நாடுகளாய் ஏறி
 இரும்பு மனிதன் இழந்த காலங்களை
 திரும்பி பாராதே இரு.

மூலதனம்

அமிழ்ந்து போவதற்கு
முன்னான
அதிபுயர்ந்த எத்தனங்கள்
எனக்கும் உனக்குமானது
ஆறுதலாய் ஏகும்
ஆற்றின் நீர்ப்பரப்பில்
அங்குல அளவில்
முகத்தை தூக்கிவைத்து
நாசித்துவாரங்களால்
சவாசித்துக்கொண்டிருக்கும்
பொருளாதார முதலைகள்.

விதைப்பு

ஏற்தாழ முழங்காலளவு சேற்றுக்குள்
ஒவ்வொரு நாற்றாக நும்பிக்கையோடு.....
வானம் பொழியுமென்ற
முதுகில் எரிச்சலூட்டிக்கொண்டிருந்த
ஈக்கஞ்சுக்கு சாமரம் வீசி
நிழலில் சுகித்துக்கொண்டிருந்த எருதுகள்
உழுது முடித்த இளைப்பில்
குரிய நெருப்பில்
நாற்று நடப்பிலிருந்த மனித எருமைகளை
ஈயாடாமல் உற்றுநோக்கிக்கொண்ட
நீர்த்த மேகங்களும்
நீண்டு கிளை விட்டோடும் மாவலியும்
ஈரவிப்பின் உத்தரவாதங்களாகி
குளவிக்கூட்டிலிருந்து
தேன் சொட்டிக்கொண்டிருந்தது
அக்குளில் குட்டியை இறுக்கிய
குரங்கொன்று
தேனீக்களின் அடர்ந்த தாக்குதலால்
மிரண்டாலும் லாவகமாய்
பாரிய மரங்களினாலே காணாமல் போனது
தகிக்கும் வெயிலில் தழைப்புக்கு
மனிதர்கள் உழைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள்
பகல் மிக மெதுவாக
நாளை முடித்தேகியது
ஈரமில்லா இரவின் ஏதோவொரு பகுதியில்
மண்வெட்டிகளுடன் வந்தார்கள்
முதூர்.....கிளிவெட்டி கிராமத்தெல்லையில்
நட்ட நாற்றுகளுக்கு
இரத்த நீர் பாசனம் செய்ய.

நிறக்குருடன்

நீ நிறத்துக்குள் ஒளித்துக்கொள்ள
நினைத்தாய்.....
நிறங்களால் சிறைப்பட்டவர்
நாங்கள்
உனக்கு பச்சிலையும்
எனக்கு பச்சையமும்
வாழ்வின் ஆதாரங்கள்
அடர்ந்த மரங்கள்
உனக்கு அடைக்கலம்
பிழைத்தாய்...போ....
தரிசு நிலம் தவிர்த்து
தொடர்ந்த வாழ்வின்
பயணங்கள்....ஓன்றும்
வர்ணமயமாக இல்லை
என்னால் உன்னைப்போல
ஆக முடியவில்லை

ஒரு மழைநாளில்...

தென்றலுக்குள் புயல்
பதுங்கிக் கொண்டது
செத்தல் மினாகாயும் உப்பும்
தாளித்துக்கொட்டிய சட்டுவத்துக்குள்
துப்பச்சொன்னாள் அம்மா
புயலென்ன
போரே உள்குள் அடங்கும்
உச்சி மோந்தாள்
மழை நாளில்
ஒளித்துப் பிடித்து விளையாடியது
குரியன்
எதேச்சையாய் எகிறிய
கதிர்க்கால்களைப் பற்றி
நெசவு செய்தன சிலந்திப்பூச்சிகள்
முகம் காட்ட மறுத்த மின்னல்கள்
வலைகளை எரித்தன
அழுகிப்போய் கிடந்த வாழ்வை
ஒணான்கள் திரும்பிக்கூடப் பார்க்கவில்லை
புயலுக்குள் தென்றல்
பதுங்கி கிடந்தது
குரிய திருஷ்டிக்குப் பயந்துபோய்
வெந்து தணிந்தது வாழ்வு

பிடிவாதம்

ஓதுக்கித் தள்ளப்பட்ட நீ
வயதில் குழந்தை
ஓதுங்கிய நான் மீனவொரு
வயோதிபத்தின் குழந்தை
என்ன கெட்டுப்போகப்போகிறது.....
கால தேச வர்த்தமானத்தில.....
அவைகளைப் பிடித்துக்கொள்
இருட்டும் வெளிச்சமும்
இறப்பும் பிறப்பும்
எல்லாமே பொதிந்திருக்கிறது
இந்த எள்ளுருண்டைக்குள்....
மீண்டும் ஒரு பிடிப்புக்குள்....
நானும் அகத்தான்.

புதிர்

அவிழ்க்கத்தான் முடிகிறதில்லை
மேற்கின் தொடர்ச்சியான
மலைச்சாரல்களிலிருந்து
சொட்டிய நீர்
வழிந்தோடிக்கொண்டிருந்தது
நதியாக
இரு கரைகளிலும்
குருவிகள்
நீர் கொத்தித் தின்றுகொண்டிருந்தன
இடது புறமாய்
முதலைகள் வலது புறமாய்
நீரை உறிஞ்சிக்கொண்டிருந்தன
நடுவே நீரோட்டத்தில்
கறுத்துப் போன பணம்
உழுத்துப் போய்க்கொண்டிருக்கும் உடல்
உருகி ஓடிப்போய்க்கொண்டிருக்கும் போதில்
வாழ்வே சுகமானது
யாருக்கு.....என்பதுதான்
புதிராக இருக்கிறது.

கோமாளி

பலுண்களுக்குள் காற்றை
ஊதி ஊதி நிரப்பிக்கொண்டிருந்தான்
குழந்தைகளுக்காக.....
ஏதோ ஓன்றுக்குள்
ஆத்மாவின் முச்ச சிறைப்பட்டது
எந்தக் குழந்தை எதைப்போய்
குத்தி உடைக்கப்போகிறதோ?
—

செச்சீலியாவின் புனைக்குட்டி

எல்லாம் முடிஞ்சபோன
ஒரு மத்தியானம்
என்ற ஜோர்ஜ் குடியும் நானும்
மாவிலாற்றங் கரைக்குப் போனோம்
விளையாடிக் கொண்டிருக்கேக்குள்ள.....
என்ட மடியில் கிடந்த ஜோர்ஜ்
இழுத்துக் கொண்டு ஓடினார்
அனில் தம்பியேத் தூரத்திக்கொண்டு.....
பின்னால் விட்டுத் தூரத்தினேன்.....
மாவிலாற்றுக்குள்ள விழுந்து போனார்.....
தன்னீக்குள்ள நனைஞ்ச
அவற்ற புஸ்ஸூ புஸ்ஸெண்ட
மயிரெல்லாம் சூம்பிப்போய்
முகமும் மூக்கும் மட்டும்
தன்னிக்கு வெளிய தெரிஞ்சது
எனக்குப் பயம்..... நீஞ்சத் தெரிஞ்சாலும்....
சிவத்தத் தன்னீக்குள்ள நீஞ்சப் பயம்
என்ட அப்பாவும்..... அம்மாவும்.....
இந்த ஆத்துக்குள்ள தான்..... போனார்கள்....
ஜோர்ஜ் கரையில் ஏறி வந்து
என்னை கட்டிப்பிடிச்சார்.....
என்ற அம்மாவையும்
அப்பாவையும் தன்னீக்குள்
இருந்து இழுத்துக்கொண்டு வந்து.....
ஜோர்ஜ்.... எப்பிடியோ கரையில
ஏறி வந்துட்டார்..... ஜோர்ஜ்.... குட்டா....
உம்மா..... உம்மா..... உம்மா.

அட.... அகதிகளே !

அதி காலையில்த.... கொஞ்சம்
மினகதான்.... சரி... சரி....
வெள்ளாப்பில்த....

முதல் நாள் பெய்த மழையில்
சுவாசிப்புக்கு ஏங்கிய புழுக்கள்
சீமெந்துத் தரைகளின்
வெடிப்புகளை மீறி வெளிவந்தன
தார் பூசிய சாலைகளில்
ஊர்ந்தன..... ஆங்காங்கே
இறந்து கிடந்தாலும்த....
எனது அன்றாட நடைப்பயிற்சியில்
எவ்வளவுக்கென்றுதான்
தவிர்த்து ஓட முயல்வது....
எனது கணதியான சப்பாத்துகளின்
உதையில் இருந்து உங்களை தவிர்க்க
எவ்வளவோ முயன்றேன்....
என் தலையெழுத்தை
வாசித்துக்கொண்டே ஓடும் போது
தற்செயலாக உங்களை
மிதித்திருப்பேன்.... தெரியவில்லை
அது சரி..... உங்களை யார்
பூமிக்குள்ளே இருந்து
வெளியே வரச்சொன்னது?

அன்றாடம்

தரிப்பில் நிலைப்பாடில்லை
வாழ்வாதாரங்களில்
சந்தேகங்கள்
மதில்மேல் பூணையாய்
தொடரும் வாழ்வு
குறைந்த பட்சம்
தெருவோரத்தில் தூங்காமல்
எனக்கென்று சம்பாதித்த
படுக்கையில்
தூக்கத்தை இரக்கையில்
அடைத்துப்போன மூக்கு
சுவாசத்தை இழந்து போனது
குரியனின் தகிப்பில்
நிழல்களாக்கூட
நம்பமுடியவில்லை
உறைபனியின் விரைப்பில்
குரியனைக்கூட
விசுவாசிக்க இயலவில்லை
தெரிந்தே நோகடிக்கும்
இயற்கையில் தூரோகமில்லை
சுவாசத்தை மறுதலித்த
காற்றோடு கோபமில்ல
சக மனிதர்களைத் தவிர....

ஞானம்

குருடாகி
வெளிச்சத்தில்
அமிழ்ந்து போனேன்
ஆயினும்
இதமாகக் கொஞ்சம்
இருள் வேண்டியிருந்தது
மனிதர்களைத் தெரிந்துகொள்ள

வினாடி வினா?

ஓரு மனிதக்குழந்தை
குட்டிப் பூனை
குறுவால் விசுக்கும் ஞமலி
எழுவான் அளாவும் புள்.....
ஏன்...
என்றக வாழ்விற் திளைக்கும்
முதலைகள் உட்பட.....
கண்வழி புகுந்து
மெய்வழி இழைந்து
களிப்பூட்டி மனதை
சிறைப்படுத்துகையில்
மனிதர்கள் மட்டும்
ஏன்....
சினாத்தை
சினைப்படுத்துகிறார்கள்?

நேசிப்பு

தொடலாம..... தொடரலாம்
தொல்பொருள் ஆய்வாகப்
படலாம..... ஆயினும்
பட்டழிந்து போகவில்லை
இந்த வயதினிலும்
இரும்பனைய வலது கை
தந்த இதத்தில் நீ
துவண்டுதான் போகிறாய்
வெள்ளி நரை கேசம்
விரவிக் கிடக்கும் சிகையை
அள்ளி.... அளவளாவி.....
அஞ்ஞாத வாசம் போய்
என்ஸி நகையாடும்
ஏகாந்த வேதாளம்
மீண்டும் முருங்கை மரம்
ஏறிப் புதிதாக்கி
எடுத்துனைத் தருகிறது
ஆண்டுகள் அகன்றென்ன
அகலாத நம் அன்பின்
மாண்புகள் விக்கிர
மாதித்தன் அறிந்ததுதான்.

நின்று கொல்லும்

எட்டுச் சில்லுக்கோடு
விளையாடிக்கொண்டிருந்தது
கெந்திக் கெந்தி..... சமர்த்து
சாமர்த்தியம் தெரிந்த குழந்தை
சதுரங்கத்துள்
விட்டெறிந்த அத்தனை சில்லிலும்
கால் பதித்தாள்
வெற்றிக்கொடி நாட்டினாள்
பிரார்த்தித்தாள்
இடது காலை மிதி வெடியிலிருந்து
தக்கவைத்த அஞ்சோனியாருக்கு
நன்றி.... ஆமென்

நட்புகள்

காலைப் பரிதியின்
நீண்ட நிழல்கள்.....!
என்னதான்
நெடுஞ்சாண் கிடையாக
நெகிழ்ந்தாலும்
உச்சிவேளாயில்
காணாதே போய்விடும்

கழிவிரக்கம்

நூலிழையில் தவறவிட்டோம்
சுதந்திரத்தை.....
மன்னிப்பை எதிர்பாராதே....
சிலந்திகளிடமிருந்து.....

புவியியல்

என்றோ எப்போதோ புதையுண்ட
சரித்திரங்களின் மீது
ஓரடி எடுத்து வைக்கையில்
இந்த நிமிட வரலாறு
நிராதரவாக சமாதியாகிறது

பாதிப்பு

நாளதுவரையில் நான் வாசித்த நாவல்களில்
என்னை மிகவும் பாதித்த புதினம்.....
என் வாழ்வே!

வாழ்வு

ஒரு மழைத்துளி
சீமெந்துக் கட்டில் வீழ்ந்து
தெறித்த திவலைகள்

பார்வை

விரிந்து பரந்து
உலகளாவித் திரிந்தது
எனது சிறுமைகளை மட்டும்
காட்சிப்படுத்தாமல்

ஆ... சிறியர் தினம்!

எத்தனையோ மாணவர்கள்
என்னை உரசி எரிந்தென்
வித்தைகளைத் தேர்ந்தவர்தம்
விளக்கேற்றினார்....
உலகின்
எச்சத்தை எல்லாம் அளந்தார்....
நான் வெறும் தீக்
குச்சி உரசிக்
கிழித்தெறிந்த இருயானைப்
பெட்டியாய்.... என்னுடைய
பெற்றிகளைப் பற்றியதோர்
பட்டியல் இடாத படிக்கு.

தீக்குச்சியின் பாவமன்னிப்பு

என்னை அவர்களே
தயாரித்தார்கள்
வெளிச்சத்துக்காக மட்டும்
உடலெரிந்த சாம்பலுக்கு
உத்தரவாதம்
நானல்ல

தீக்குச்சியின் தத்துவம்

இத்தனை நாளாக
என்னை
உரசும்வரை
இருட்டுக்குள் தானே
இருந்தீர்கள்?

தீக்குச்சியின் மரணவாக்குமூலம்

மரமாகவே இருந்தேன்
நீங்கள் தறிக்கும் முன்பு...
தந்த நிழலும்
தளரா வளர் தெங்கும்
தந்த சுகங்கள்.....???

தீக்குச்சி எழுதிவைத்த உயில்

என்னை அடைத்து வைத்த
இரு யானைப் பெட்டியில்
எஞ்சிய தீக்குச்சியை
ஏதோ ஒரு ஜீவன்
எடுத்து உரசிபதில்.....
இன்னமும் ஒரு நம்பிக்கை
இருப்பின் இருப்பிற்காய்.

நியமம்

வாழும் காலத்தின்
கக்தேகியான பகுதியில்.....
ஒவ்வொரு ஆத்மாவும்.....
சாதித்தவைகளையும்.....
பாதித்தவைகளையும்....
பற்றிய விசாரணைகளில்
விளைகின்றன
உரத்த சப்தங்களினாடும்
ஆழந்த மெளனங்களினாடும்.....
எஞ்சிய பகுதிகளோ
நிரந்தரத்தின்
எச்ச சொச்சத்தை
மேய்கின்றன.

அமரத்வம்

பரந்து விரிந்து அகன்று திரண்டு
நிரந்தரத்தை நோக்கி விளைந்த
இரு பாலை மரங்கள் நகர்ந்தன.....
பசுமை.... பசுமை.... பசுமையென்றாகி.....
வானுறவோங்கி வளர்ந்தே இருந்தன.....
மஞ்ச தவழ் மேகங்கள் அவ்வப்போதில்
இளைப்பாறின...
அணில்கள்.... குயில்கள்.....
அகராதிகளைத் தாண்டித் துணிந்த
மனிதர்களின் தூல சரீரங்கள்.....
இலங்கிய தருக்களின்
இடையே ஊடாடித் துலங்கிய
தருணங்களைத் தூவென்று தள்ளிவிட்டுச்
சிலந்தி வலைக்குள்ளே....!!!

அறுந்தது... போ !

முச்சையின் பொதீகம்
முழுமையாய் நிர்ணயித்த
இச்சையில் பறக்க
இசைந்த பட்டங்கள்
வானுர்ந்து திளைக்கும்
வசப்படாதலைகள்
தான் தேர்ந்த வெளியில்
தவழும்.... தொப்புள்
கொடியகன்று...வாழ்வைத்
தொலைத்துப் பட்டுழன்ற
படியகன்ற பரதேசிப்
பட்டங்கள் தலைகுத்தாய்
விட்டகன்று வேறோர்
விளைநிலத்தே வீழ்ந்து....!!

சிகிச்சை

மறுக்கலாம்
மாறாது.... நோயென்று
வெறுக்கலாம்.....
ஏதொன்றும்
மனித சுதந்திரத்தை
மறுதலிக்கப் போவதில்லை
முதுமை நெய்த
போர்வைக்குள்
முடங்கிப் போகும்வரை!

உயில்

எரிந்து போய்விடுவதில்தான்
இஷ்டம்....
நலிந்து போகும் பூமிக்கு
எனது நினைம்
உபரி மதிப்பு....
சுவறி விடுங்கள் சாம்பரை.....
என்னென்றும்
யாராவது
சுவாசித்துவிட்டுப் போகட்டும்.

R. Pathmanabha Iyer
27-B, High Street,
Plaistow
London E13 0AD

வாழ்க்கை வசப்படாமல் போகும்போது பொங்கும் கவிதைகள் ஆனந்தபிரசாத் எழுதுபவை. ஆழந்த சோகமும், 'இதுவும் ஒரு வாழ்க்கையா?' என்ற எள்ளவும், ஒரு மண்ணை விட்டு இன்னொரு மண்ணில் உள்ளிரிக்கொள்ள முயவும் தாபங்களும் பின்னணி இசையாய் எல்லாக் கவிதைகளிலும் ஒலிக்கும் கவிதைகள். காலம் குதப்பித் துப்பும் சிறு வெற்றிலையாய் அலைந்து, நெஞ்சக்குழிக்குள் இசையின் ஸ்வரங்களை இரை தேடி அலையும் வெளவால்களாய்ச் சுமந்தபடி கழுதைகளுடன் வைக்கோல்போரில் தீணிக்கப்பட்டு நாடு நாடாய் ஓடிப் பின் ஒரு நாட்டை எட்டி, போரின் சீற்றத்தையும் சிறு வயதுப் பொழுதுகளையும் இன்னும் சாகாமல் இருப்பதையும் எண்ணி உழவும் ஒரு மனத்தீன் குழறல்கள் இக்கவிதைகள். படித்து முடித்த பின்னும் ஆழமான கீறலாய் மனத்தில் நின்று விடுபவை.

அம்பை

வாழும் தமிழ் பதிப்பகம் விலை: ரூ. 200.00